

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 545 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 28 ΦΛΕΒΑΡΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

Εξέγερση στη Γουαδελούπη

[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ

Δεν θα μας τρομοκρατήσουν

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Τρίπτυχο διαχείρισης προς όφελος του κεφάλαιου

Μας παίρνουν μέτρα...

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

■ Υστερα από μαχητική παρέμβαση και κατάληψη στην έδρα του ΗΣΑΠ

Το πρώτο χτύπημα στο κύκλωμα του δουλεμπόριου

Υπογράφηκε συμφωνία ότι θα διώξει τον εργολάβο και θα προσπλάβει μόνιμο προσωπικό καθαριότητας

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Κοροϊδεύει τους αγρότες η κυβέρνηση

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Στη δίνη της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

ΔΟΚΑΝΟ

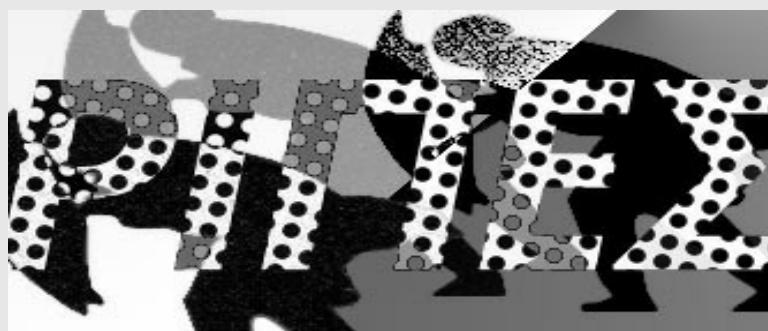
ΓΙΑ ΕΡΓΑΤΕΣ

Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

1/3: Παραγουάνη: Ημέρα ηρώων, μνήμης εθνικής ἀμυνας, Νότια Κορέα: Ημέρα κινήματος ανεξαρτησίας (1919) 1/3/1921: Ανταρία Κροστάνδης 1/3/1974: Σύλληψη 15 μελών τροτσικιών οργανώσεων 1/3/1954: Οι αμερικανοί ρίχνουν βόμβα υδρογόνου (15 μεγατόνων - 1.150 βόμβες Χιροσίμα) στα νησιά Μπικίνι 1/3/1959: Ο Μακάριος επιστρέφει στην Κύπρο μετά από τρία χρόνια 2/3: Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 2/3/1931: Γέννηση Μιχαήλ Γκορμπατσάρη 2/3/1900: Γέννηση Κουρτ Βάιλ 2/3/1956: Πρώτη ελληνίδα υπουργός (Τσαλδάρη) 2/3/1972: Εκρηκτής βόμβας σε αμερικανικό αυτοκίνητο (Παλαιό Ψυχικό) 2/3/1979: Διαφρού 12.000 τόνων πετρελαίου στους Καλούς Λιμένες της Κρήτης από το πετρελαιοφόρο «Μεσσηνιακή Φροντίδη» 2/3/1973: Καταλήψη της αραβικής πρεσβείας στο Χαρτούμ («Μαύρος Σεπτέμβρης») 1982: Το «Φωτεινό Μονοπάτι» απελευθερώνει 260 φυλακισμένους (Περού) 3/3: Χαβάνα: Ημέρα γιαπωνέζας, Μαλάουι: Ημέρα μαρτύρων, Σουδάν: Ημέρα ενότητας 3/3/1957: Απαγχονισμός Γρηγόρη Αυξεντίου (ΕΟΚΑ) 3/3/1922: Η τουρκική διοίκηση του Saruhan κοινοποιεί λίστα με ονόματα ελλήνων στρατιωτών που πρωτοστάτησαν στις σφαγές της επαρχίας Μανίσα 3/3/1981: Βόμβα στο πατάρι του Μαρινόπουλου (Πανεπιστημίου), και στα αυτοκίνητα του εκδότη της «Βραδυνής» και του αρχισυντάκτη της «Ακρόπολης» 3/3/1918: Αναγνωρίζεται με βασιλικό διάταγμα ο δήμος Θεσσαλονίκης 3/3/1968: Βόμβες στις πρεσβείες Ελλάδας, Ισπανίας και Πορτογαλίας στη Χάγη 4/3/1852: Θάνατος Nikolai Gogol 4/3/1923: Τελευταίο άρθρο του Lenin στην «Pravda» (για τη γραφειοκρατία) 5/3/1918: Ο Lenin μεταφέρει την πρωτεύουσα της Ρωσίας από την Αγία Πετρούπολη στη Μόσχα 5/3/1933: Το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα (NSDAP) του Χίτλερ κερδίζει 43,9% στις εκλογές 5/3/1972: Ο Μίκης Θεοδωράκης αποχωρεί από το ΚΚΕ Εσωτερικού 5/3/1913: Δολοφονία βασιλιά Γεώργιου Α' (Σχινάς - Θεσσαλονίκη) 5/3/1951: Εκτέλεση Νίκου Νικηφορίδη (Γεντί Κουλέ - Θεσσαλονίκη) 5/3/1953: Θάνατος Ιωσήφ Στάλιν 5/3/1978: Εκρηκτής βόμβας ακροδεξιών στα γραφεία του περιοδικού «Αντί» 6/3: Γκάνα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1957), Γκουάμ: Ημέρα ανακάλυψης - Μαργελάνου (1521) 6/3/1910: Αγροτική εξέγερση (Κιλελέρ) 6/3/1964: Θάνατος Παύλου Α' - ενθρόνιση Κωνσταντίνου 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη 6/3/1983: Νίκη Χελμούτ Κολ στις γερμανικές εκλογές 6/3/1906: Η Φινλανδία γίνεται η πρώτη χώρα που δίνει δικαιώματα φύρου στις γυναίκες 6/3/1978: Εκρηκτής βόμβας ακροδεξιών στα γραφεία του ΚΚΕ Εσωτερικού (Νέα Φιλαδέλφεια) 6/3/1976: Εμπρηστικές βόμβες σε έξι λεωφορεία σε γκαρά της ΕΑΣ (Μπροχάμι) 6/23/1967: Η Svetlana Allilujeva ζητά πολιτικό άσυλο από τις ΗΠΑ.

● Υπάρχει λαϊκός άνθρωπος στη χώρα που να μην καταχάρηκε με τη νέα κινηματογραφική απόδραση των Παλαιοκώστα-Ριζάι από τον Κορυδαλλό; ●●● Οχι, βέβαια ●●● Οταν ξεφτιλίζονται οι μηχανισμοί καταστολής, ο κόσμος χαίρεται ●●● Κι όταν οι ιδιωτικότητες των MAT πάει να βγάλει το όπλο και ρίχνει στο πόδι του, χαίρεται όποιος έχει δεχτεί τις περιποιήσεις των «πραιτόρων» ●●● Αντε βρε την άλλη φορά αυτοπυρωβοληθείτε όλοι μαζί ●●● Καταλάβατε τώρα γιατί η σπήλαιη τρελαίνεται με τον Πολύδωρα; ●●● Ο Βύρωνας είχε τον ανδρισμό να απευδυνδεί προσωπικά στους αδελφούς Παλαιοκώστα, καλώντας τους να παραδοθούν, διότι «τα ψέματα τελείωσαν» ●●● Ενώ ο Δένδιας ξηλώνει τους παρακατιανούς για να μείνει ο ίδιος στον αφρό ●●● Ο Βύρωνας, ως μελετητής του κώδικα των σαμουράι, αισθανόταν μια συμπάθεια ακόμα και γι' αυτούς που τον έκαναν ρόμπα ●●● Άλλα μεγέθη, κυριαρχούντας στην παραστασία της Εδεικότητας τους άξιους και κράτησες της σιγανοπαδιές ●●● Εκείνοι που δεν καταλάβαμε, είναι γιατί ο εργαζόμενος δέρει ποιοι είναι οι πραγματικοί «κακοί» ●●● Ο Γιωργάκης ξαναδυνάμεται τη Ρόζα Λουζεμπουργκ και [ξανα]αναφωνεί: «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα;» ●●● Βέβαια, άλλο σοσιαλισμό είχε στο μυαλό της η κόκκινη Ρόζα κι άλλον ο πράσινος Γιωργάκης ●●● Ομως, μπροστά στις ανάγκες της προετοιμάνοντας από τον κράτος ●●● Μας αρέσει το στενοχωρημένο από το νέο ξεφτιλίκι του κράτους ●●● Ο κάδε Παλαιοκώστας δεν είναι εχθρός της κοινωνίας, αλλά αντίπαλος του κράτους ●●● Κι αυτά τα δύο, εργαζόμενη κοινωνία και κράτος, δεν ταυτίζονται ●●● Γι' αυτό και η λαϊκή συμπάθεια για τους Παλαιοκώστας ●●● Διότι ο εργαζόμενος δέρει ποιοι είναι οι πραγματικοί «κακοί» ●●● Ο Γιωργάκης ξαναδυνάμεται τη Ρόζα Λουζεμπουργκ και [ξανα]αναφωνεί: «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα;» ●●● Ετσι, ο Πρετεντάρας χύνει όλη τη χολή του ενάντια στο Γιωργάκη, λουζοντάς τον καδημερινά πατόκορφα με το γνωστό του ύφος ●●● Αντε, να υπογράψουν όλες τις συμβάσεις για τους νέους αυτοκινητόδρομους της Απτικής, να ησυχάσουν κι αυτοί οι εμείς ●●● Οταν ο Πάγκαλος δήλωνε πως και στο ΠΑΣΟΚ υπάρχουν Αθραμόπουλοι,

κλογικής δημαγωγίας αυτά είναι λεπτομέρειες ●●● Μας αρέσει το σύνθημα, το κλέβουμε και διαστρέφουμε εντελώς το περιεχόμενό του ●●● Υστερία στο MEGA ενάντια στις πρώτες εκλογές ●●● Το σχετικό έργο έχει ανατεθεί στον... καλυτερότερο ●●● Ετσι, ο Πρετεντάρας χύνει όλη τη χολή του ενάντια στο Γιωργάκη, λουζοντάς τον καδημερινά πατόκορφα με το γνωστό του ύφος ●●● Αντε, να υπογράψουν όλες τις συμβάσεις για τους νέους αυτοκινητόδρομους της Απτικής, να ησυχάσουν κι αυτοί οι εμείς ●●● Οταν ο Πάγκαλος δήλωνε πως και στο ΠΑΣΟΚ υπάρχουν Αθραμόπουλοι,

λεπτομέρειες αως... Πάγκαλος ή σαν «λαγός» του Γιωργάκη; ●●● Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, δεν του ήρθε άσχημα του αρχηγού του ΠΑΣΟΚ ●●● Κάποιοι κώλοι έσφιξαν, με το συμπάδειο ●●● Θέλεις να εντυπωσιάσεις; Λέγε συνέχεια παπαρίες, που να είναι διαφορετικές από τις παπαρίες των άλλων ●●● Κορυφαίος στο είδος ο Ανδρουλάκης, είπε και το εξής αμίμητο για τον Γιωργάκη ●●● «Είναι μεν εξέχον μέλος του καδιερωμένου πολιτικού προσωπικού της χώρας, αλλά είναι και διαφορετικός, έχει κάτι από outsider και συνεπώς μπορεί υπό προϋποδέσεις να συμβάλει στην αποδόμηση του status quo» ●●● Οχι, δεν πίνει τίποτα, για να του ζητήσουμε να μας δώσει και εμάς ●●● Απλά έχει εδώ και χρόνια καταλάβει πως λειτουργεί το κόλπο ●●● Φήμες ότι επικεφαλής της αντιπροσωπείας του Κομμουνιστικού (λέμε τώρα) Κόμματος Κίνας στο συνέδριο του Περιφερός ήταν ο πρόεδρος της πανίσχυρης Cosco, που αγόρασε το λιμάνι του Πειραιά, δεν κατέστη δυνατόν να διασταρωθούν ●

◆ Ο Μανώλης Γλέζος συμβούλεψε -όπως είπε- τον Ούγο Τσάβες να μην επιδιώξει την επανεκλογή του, γιατί στη δημοκρατία ουδείς αναντικατάστατος. Για δες ποιος μιλάει. Ο άνθρωπος που έχουμε χάσει το λογαριασμό με πόσα κόμματα έχει εκλεγεί βουλευτής και που εδώ και μισό αιώνα εξαργυρώνει πολιτικάντικα μια (όντως μεγαλειώδη) αντιστασιακή πράξη.

◆ Την προηγούμενη εβδομάδα, κανένας από το «ιδρυματικό Μαραγκοπούλου» δεν αρθρογράφησε υπέρ της πρότασής τους να μετατραπεί η κάλυψη του προσώπου στις διαδηλώσεις σε ιδιώνυμο αδίκημα. Δεν απογοητεύμαστε, όμως, σύντομα θα τους ξαναδούμε στο μετεριζί της καταστολής. Το πιο προκλητικό είναι πως οι άνθρωποι αυτοί εμφανίζονται σαν υπερασπιστές των δημοκρατικών δικαιωμάτων! Συμπεράσμα: μην εμπιστεύεσαι τους αστοφιλεύθερους... και δώρα φέροντας.

◆ Δυο τριτοκλασάτοι αμερικανοί πολιτικοί, ο γερουσια-

στής του Ιλινόις P. Ντάρμπιν και ο υπουργός Οικονομίας της ίδιας Πολιτείας A. Γιαννούλας ήρθαν στην Ελλάδα αφορώντας το φωτοστέφραν των «φίλων του Ομπάμα» και άνοιξαν όλες οι πόρτες για να περάσουν. Μέχρι και στο Μαξίμου έγιναν δεκτοί, τους έστρωσαν κόκκινο χαλί και ο Καραμανλής στήθηκε δίπλα τους για να κάνει δηλώσεις, λες και επρόκειτο για πρωθυπουργό έντης χώρας! Συμπεριφορά Μπανανίας σε όλα.

◆ Ρωτήθηκε ο Ζαγορίτης (Κόσμος του Επενδυτή) αν οι Βατοπεδινοί βουλευτές πρέπει να μείνουν εκτός ψηφοδελτίων ΝΔ στις επόμενες

εκλογές και απάντησε ότι «είναι πολύ πρόωρο να συζητάμε για τα ψηφοδελτία των εθνικών εκλογών». Οταν ο δημοσιογράφος παρατήρησε ότι οι ίδιοι οι βουλευτές πρεξιφολούν σε δημόσιες παρεμβάσεις τους ότι θα είναι υποψήφιοι, παρέπεμψε στην προηγούμενη απάντηση του. Αρα, το θέμα παραμένει ανοιχτό, οπότε ο Βουλγαράκης μάλλον πρέπει να παραχωρήσει στο δημόσιο αυτομαστίγωμα προκειμένου να εξασφαλίσει τη θεσούλα του στο ψηφοδελτίο.

◆ Κρίνοντες από τα Βατοπεδινά και τα παρόμοια, μάλλον αληθινές είναι οι πληρο-

φορίες ότι το παπαδαριό δήλωσε στο Κτηματολόγιο ως ιδιοκτησία του μια σειρά πλατείες της Αθήνας, όπως η πλατεία Μαβίλη, κατέτοια στηγμή θα ζητήσουν αποζημιώσεις ή ανταλλαγές με άλλα κτήματα του δημοσίου σείοντας κάποια βιζαντινά χρυσόβουλα ή κάποια οθωμανικά φιρμάνια.

Λούκα Κατσέλη</

■ Η γκρίνια έγινε καυγάς

Η φτώχεια φέρνει γκρίνια, γράφαμε σε προηγούμενο φύλλο αναφερόμενοι στον καυγά που έχει ξεσπάσει στον ΣΥΝ, μεταξύ ανανεωτικής τάσης και αριστερού ρεύματος, με επιδίκιο την πολιτική κυβερνητικών συμμαχιών, αλλά και το πρόσωπο που θα τεθεί επικεφαλής του ευρωψηφοδελτίου και θα διεκδικήσει τη σήγουρη πρώτη έδρα στην ευρωβουλή. Το έκτακτο συνέδριο του ΣΥΝ έγινε, η πλειοψηφία κατέγραψε μια σαρωτική νίκη επί της μειοψηφίας, αλλά η γκρίνια μεταφέρθηκε στον ΣΥΡΙΖΑ και παίρνει τη μορφή ανοιχτού καυγά με βαρύτατες εκφράσεις ανάμεσα στους «μικρούς» εταίρους. Απ' αριθμητή την πρόταση της ΑΚΟΑ, διά στόματος Μπανιά, να τοποθετηθεί η Κωνσταντίνα Κούνεβα επικεφαλής του ευρωψηφοδελτίου του ΣΥΡΙΖΑ, η ΚΟΕ απάντησε μ' ένα οξύτατο κείμενο στην εφημερίδα της, στο οποίο κάνει λόγο για «πολιτική κρεοπτωλείου», «καψίματα προτάσεων», «παζαρέματα» και «πολιτικά παιχνίδια», με παράκαμψη του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία τον εξέθεσε «με λαϊκότικο και ψηφοθρητικό τρόπο». Η ΑΚΟΑ αντεπιθήκε με άρθρο στην «Εποχή», στο οποίο γίνεται λόγος για «αντισυντροφικότητα, βαναυσότητα, αντισυμμαχικό πνεύμα και βαρείς χαρακτηρισμούς», που συνιστούν «πολεμική που υπερβαίνει κατά πολύ την ενδεχόμενη ή και εύλογη κριτική». Στο ίδιο άρθρο αποκαλύπτεται ότι η πρόταση για την υποψηφιότητα Κούνεβα «δεν διατυπώθηκε αποκλειστικά από την ΑΚΟΑ», αλλά «τόσο ο Άλ. Αλαβάνος αλλά και ο ίδιος ο Ρ. Ρινάλντι από την ΚΟΕ, στο πλαίσιο του ΣΥΡΙΖΑ είχαν προτείνει και μάλιστα υποστηρίζει ότι είναι θαυμάσια ιδέα η υποψηφιότητα της Κ. Κούνεβα».

Προς τι όλο αυτό το μίσος και ο αλληλοσπαραγμός; Γιατί μεγαλοποιείται ένα δευτερεύον θέμα που θα μπορούσε να διευθετηθεί χωρίς πολλά-πολλά; Πίσω απ' αυτόν τον πολεμικό παροξυσμό αναζητείστε την ταμπακέρα, που δεν είναι παρά μια έδρα στην Ευρωβουλή. Ποιος από τους «μικρούς» θα την πάρει; Αυτό το ζήτημα... αρχών τροφοδοτεί τον καυγά, ο οποίος βγαίνει στο φως με άσχετες αφορμές.

■ Ζεστό χρήμα στα κόμματα

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για τα 13,7 εκατομμύρια ευρώ που θα μοιραστούν τα κοινοβουλευτικά κόμματα για τις ευρωειλογίες (ήδη πήραν το 60% ως προκαταβολή, ενώ το υπόλοιπο 40% θα μοιραστεί ανάλογα με το «σκορ» που θα πιάσει το κάθε κόμμα). Διευκρινίζουμε ότι πρόκειται για έκτακτη επιχορήγηση ενόψει ευρωεκλογών, που προστίθεται στην τακτική επιχορήγηση που τοστώνουν κάθε χρόνο από τον τακτικό προϋπολογισμό.

Στις 10 Φλεβάρη υπογράφηκε και έχει δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης η Κοινή Απόφαση των υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών με την οποία κατανέμεται στα πέντε κοινοβουλευτικά κόμματα η κρατική οικονομική ενίσχυση του έτους 2009. Η τακτική χρηματοδότηση φτάνει τα **62,118 εκατ.** ευρώ. Σ' αυτή προστίθενται επιπλέον **6,090 εκατ.** ευρώ ως «οικονομική ενίσχυση για ερευνητικούς και επιμορφωτικούς σκοπούς» (!!!) και έτσι το σύνολο φτάνει τα 68,208 εκατ. ευρώ. Η κατανομή έχει ως εξής: ΝΔ 26,280 εκατ. ευρώ, ΠΑΣΟΚ 24,175 εκατ. ευρώ, ΚΚΕ 7,319 εκατ. ευρώ, ΣΥΡΙΖΑ 5,568 εκατ. ευρώ και ΛΑΟΣ 4,866 εκατ. ευρώ.

Για να είμαστε εντάξει με τον συσχετισμό που κάνουμε αναφερόμενοι στην έκτακτη επιχορήγηση των κομμάτων για τις ευρωεκλογές, σημειώνουμε ότι αν παραποτάναν από το ζεστό παραδάκι που τοστώνουν, θα μπορούσαν να επιδοτηθούν 11.000 άνεργοι για ένα χρόνο.

ΥΠ: Η ΚΥΑ σημειώνει ότι «το συνολικό πιοσό της τακτικής χρηματοδότησης, καθώς επίσης και της οικονομικής ενίσχυσης για ερευνητικούς και επιμορφωτικούς σκοπούς που αντιστοιχεί στο ΣΥΡΙΖΑ κατανέμεται μεταξύ των κομμάτων και των πολιτικών κινήσεων που τον συγκροτούν, σύμφωνα με την παρόγραφο 6 του σκεπτικού της παρούσας (σ.σ. πρόκειται για δήλωση του Α. Αλαβάνου με την οποία γνωστοποιείται η πολιτική συμφωνία για τη συγκρότηση του ΣΥΡΙΖΑ) και την μεταξύ τους συμφωνία». Πώς να γίνεται, άραγε, η μοιρασία;

Μας παίρνουν μέτρα...

— Θα υπάρξουν νέα φορολογικά μέτρα;

— Οχι, εφόσον τηρηθεί το πρόγραμμά μας, όπως προβλέπεται.

— Από τι εξαρτάται, δηλαδή;

— Εφόσον τηρήσουμε αυτά που έχουμε πει, πετύχουμε τα έσοδα που έχουμε πει, κάφουμε τις δαπάνες και επιτευχθεί και ο ρυθμός ανάπτυξης, ο οποίος δεν εξαρτάται μόνον από εμάς, τότε δεν θα υπάρξουν. Εάν όμως κάποιο από αυτά υστερήσει, επειδή οι στόχοι μας παραμένουν διοικητής της ΤΕ για 0,5%. Αρα, τα κανονικά φορολογικά έσοδα βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα, λόγω της πτώσης της οικονομικής δραστηριότητας. Για να μη μίλησουμε για τα έσοδα από τους φορολογικούς προϋπολόγισες να μαζέψει η κυβέρνηση. «Ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος», λέει μια παροιμία και η κυβέρνηση γνωρίζει πολύ καλά πως όσες φορολογικές παραβάσεις και να βεβαιώσει στους λεγόμενους μικρομεσαίους αποκλείεται να μαζέψει λεφτά, γιατί απλούστατα δεν θα έχουν να πληρώσουν (η κρίση θα οδηγήσει σε χρεοκοπία πολλές τετοιες επιχειρήσεις).

ετοιμάζει.

Γιατί, βέβαια, δεν υπάρχει περίπτωση να επιτευχθεί ο στόχος των εσόδων που έχει γράψει η κυβέρνηση στο αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Εν προκειμένω μιλούν οι αριθμοί. Τα έσοδα έχουν στηριχθεί στην εξωτραγματική υπόθεση ότι ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ το 2009 θα φτάσει το 1,1%. Η Κομισιόν στη δική της πρόβλεψη μιλά για 0,2% και ο διορισμένος από την κυβέρνηση διοικητής της ΤΕ για 0,5%. Αρα, τα κανονικά φορολογικά έσοδα βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα, λόγω της πτώσης της οικονομικής δραστηριότητας. Για να μη μίλησουμε για επιβολή ειδικού φόρου σε εισοδήματα άνω των 50.000 ευρώ. Αυτό ενδεχομένως να είναι το όλλοι για να προχωρήσουν στην επιβολή των καθαρά αντιλαϊκών μέτρων στην έμμεση και την άμεση φορολογία.

Τι μένει; Νέα φορολογικά μέτρα, κυρίως στον τομέα της έμμεσης φορολογίας που η είσπραξη είναι πιο σύγουρη. Μιλάμε, δηλαδή, κυρίως για αύξηση του βασικού συντελεστή ΦΠΑ, που μπορεί να φτάσει ακόμα και το 21%, όπως λένε παράγοντες του υπουργείου Οικονομίας. Λόγος γίνεται ακόμα και για αύξηση της άμεσης φορολογίας, με μέτρα όπως η φορολόγηση του οικογενειακού, έναντι των ατομικών εισοδημάτων των συζύγων. Αυτό το έχουν κατά νου, γι' αυτό και άρχισαν οι διαρροές για επιβολή ειδικού φόρου σε εισοδήματα άνω των 50.000 ευρώ. Αυτό ενδεχομένως να είναι το όλλοι για να προχωρήσουν στην επιβολή των καθαρά αντιλαϊκών μέτρων στην έμμεση φορολογία.

Τα πράγματα είναι ολοκλαθαρά. Από τη στιγμή που η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να υποταχτεί πλήρως στις επιβεβαίωσης των Βρυξελών (εν αντιθέσει με ορισμένες ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις της ΕΕ, που κάνουν του κεφαλιού τους), θα εξαντλήσει κάθε ικανότακού εισοδήματος μετατρέποντάς το σε φόρο, προκειμένου να εξασφαλίσει τη «δημοσιονομική πειθαρχία».

Ο Παπαθανασίου όχι μόνο δεν διέψευσε τις σχετικές φήμες, αλλά τις επιβεβαίωσε πλήρως με δήλωση του την περασμένη Τετάρτη, στην οποία ανέφερε ότι «όλα τα σενάρια για ειδικούς ή έκτακτους φόρους που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, είναι σκέψεις, ιδέες, εισηγήσεις, προτάσεις διαφόρων και δεν είναι αποφάσεις της Κυβέρνησης. Δεν έχει συνήθως εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού, θα καταφύγει στην αγωγή πετρέλαιου και την ανάπτυξη των κοινωνικών δαπανών. Πάντως, αύξηση της φορολογίας των κερδών αποκλείεται. αφού απις επιχειρήσεις στηρίζεται η ελπίδα για ανάκαμψη.

«Στήριξη στους οικονομικά ασθενέστερους»: Αυτός ο τρίτος άξονας εκφράζει υποτίθεται τη φιλολαϊκή πολιτική της κυβέρνησης. Τι σημαίνει όμως «οικονομικά ασθενέστεροι»; Πώς ορίζονται; Ποιοι είναι; Και τι είδους στήριξη θα λάβουν; Το περιβόλτο επίδομα θέρμανσης των 100-200 ευρώ επηρήσως, που δόθηκε σε άνεργους και χαμηλοσυνταξιούχους δικαιούχους του ΕΚΑΣ είναι το ασφαλέστερο δέίγμα για το ποιοι είναι οι «οικονομικά ασθενέστεροι» και τι είδους «στήριξη» θα έχουν. Η κυβέρνηση αναφέρεται σε επιδόματα φιλοανθρωπικού χαρακτήρα και μόνο. Λόγο πάνω το ΕΚΑΣ, λόγο πάνω το επίδομα ανεργίας, αλλά πάντα πολύ κάτω ακόμα και από το επίσημο όριο φτώχειας.

Η κοινωνία δεν χωρίζεται σε οικονομικά ισχυρούς, ασθενείς και ασθενέστερους. Γιατί αυτός ο διαχωρισμός σε λίγο θα περιλαμβάνει στους οικονομικά ισχυρούς ακόμη και εκείνους τους εργαζόμενους που θα έχασουν δουλειά. Η κοινωνία χωρίζεται σε τάξεις και το κράτος δεν είναι ουδέτερος κριτής ανάμεσά τους, αλλά παίρνει θέση, είναι κράτος της αστικής τάξης. Γ' αυτό και η εργατική τάξη πρέπει να στραφεί ενάντια στην τάξη των καπιταλιστών και το κράτος της κι όχι να περιμένει ελεγμοσύνη για τα πιο εξαθλιωμένα τμήματά της.

<h

■ Οξύνεται ο ανταγωνισμός για την Αρκτική

Η Ρωσία θα εκσυγχρονίσει το στόλο των πταγιόθραυστικών και θα στείλει περισσότερες επιστημονικές αποστολές στην Αρκτική στα πλαίσια της προσπάθειας να διεκδικήσει τα δικαιώματά της στις τεράστιες πλουτοπαραγωγικές πηγές του Βόρειου Πόλου. «Η Αρκτική έχει ιδιαίτερη γεωπολιτική σημασία για τη Ρωσία και η κυβερνητική πολιτική για την Αρκτική προβλέπει επέκταση της ρωσικής παρουσίας, ενίσχυση της έρευνας και δημιουργία ενός δικτύου σταθμών εκεί, ανακοίνωσε, μεταξύ άλλων, στις 12 Φεβρουαρίου, ο προεδρικός πληρεξούσιος Άρτουρ Τσιλιγκάνοφ.

Ο Τσιλιγκάνοφ, διάσημος αρκτικός επιστήμονας, που τοποθετήθηκε πρόσφατα από το ρώσο πρόεδρο σ' αυτό το πόστο, ανακοίνωσε επίσης ότι η Ρωσία θα κατασκευάσει ένα νέο πλοίο για ερευνητικές αποστολές στην Αρκτική για να συμπληρώσει το «Ακαντέμικ Φιοντόροφ», που πραγματοποίησε το 2007 μια εξερευνητική αποστολή, κατά την οποία δύο μηνί - υποβρύχια τοποθέτησαν στον πυθμένα της Αρκτικής, σε βάθος 4 χιλιομέτρων, μια κάψουλα από τίτανιο με τη ρωσική σημαία μέσα. Επικεφαλής της αποστολής αυτής ήταν ο Άρτουρ Τσιλιγκάνοφ. Ανακοίνωσε ακόμη ότι η Ρωσία ετοιμάζεται να στείλει για ομάδα 50 αρκτικών επιστημόνων στο νησί Σπιτσμέργκεν, το οποίο διεκδικεί η Νορβηγία, και ότι μια προπαρασκευαστική ομάδα επρόκειτο να αναχωρήσει για το νησί στις 14 Φεβρουαρίου για να επιλέξει την τοποθεσία για την εγκατάσταση του ερευνητικού σταθμού. Παράλληλα, σύμφωνα με τον Τσιλιγκάνοφ, η Ρωσία ετοιμάζεται να υποβάλλει για δεύτερη φορά στον ΟΗΕ την αξίωσή της ότι η υποθαλάσσια οροσείρα που διασχίζει την Αρκτική είναι τμήμα της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας της Ρωσίας. Η αξίωση αυτή υποβλήθηκε για πρώτη φορά στον ΟΗΕ το 2001 και απορίριφτε λόγω ανεπάρκειας αποδεικτικών στοιχείων.

Όλες αυτές οι κινήσεις θα οξύνουν παραπέρα τον ανταγωνισμό για μια περιοχή που υπολογίζεται ότι κρύβει στα σπλάχνα της πάνω από το 25% των παγκόσμιων ανεξερεύνητων κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου. Η Ρωσία, ο ΉΠΑ, ο Καναδάς και άλλες βόρειες χώρες προσπαθούν να κατοχυρώσουν δικαιώματα στην Αρκτική, της οποίας ο ενεργειακός πλούτος και τα ορυκτά θεωρούνται μέχρι πρόσφατα μη εκμεταλλεύσιμα. Όμως καθώς οι πάγοι λιώνουν, αυξάνονται οι προοπτικές να ανοίξουν νέοι θαλάσσιοι δρόμοι και οι δυνατότητες εκμετάλλευσης των πλουτοπαραγωγικών της πηγών. Γεγονός που οξύνει τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους διεκδικητές.

Ενδεικτική της σπουδαιότητας που αποδίδει η Μόσχα στην Αρκτική είναι η δήλωση του ρώσου προέδρου Ντμίτρι Μεντβέντεφ, ο οποίος το περασμένο φθινόπωρο σε ομιλία του επιστήμανε ότι η μακροπρόθεσμη ανάπτυξη και η ανταγωνιστική θέση της Ρωσίας στις παγκόσμιες αγορές εξαρτάται από την ανάπτυξη των πλουτοπαραγωγικών πηγών της Αρκτικής.

Η απάντηση στην έντονη κινητικότητα που αναπτύσσεται από την πλευρά της Ρωσίας στο ζήτημα της Αρκτικής ήρθε από τη σύνοδο του ΝΑΤΟ, που έγινε τον περασμένο μήνα στο Ρέικιαβικ της Ισλανδίας, όπου οι υπόλοιποι διεκδικητές υποστήριξαν ότι θα χρειαστεί να αναπτυχθεί νατοϊκή στρατιωτική δύναμη στην Αρκτική.

Νέα αντιαμερικανική συμμαχία των πακιστανών Ταλιμπάν

Σημαντικές εξελίξεις, οι οποίες αναμφίβολα θα έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην εξέλιξη των στρατιωτικών επιχειρήσεων στο Αφγανιστάν σημειώνονται τις τελευταίες μέρες στα πολεμικά μέτωπα του δυτικού Πακιστάν.

Το πολεμικό μέτωπο της Κοιλάδας Σουάτ κλείνει, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση. Η συμφωνία κατάπτωσης του πυρός, στην οποία κατέληξαν στις 16 Φεβρουαρίου τοπικοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι και εκπρόσωποι του «Κινήματος για την εφαρμογή του Ισλαμικού Νόμου», παρατίνεται επ' αόριστον. Υπενθυμίζουμε ότι η συμφωνία, εκτός από τον τερματισμό των επιχειρήσεων του πακιστανικού στρατού και την εφαρμογή του ισλαμικού νόμου, προβλέπει την αποζημίωση κάθε οικογένειας που είχε νεκρό, λόγω του πολέμου, με 300.000 ρουπίες (3.760 δολάρια) και κάθε οικογένειας που είχε τραυματία με 100.000 ρουπίες. Το πρώτο πακέτο απόζημιώσεων, ύψους 480 εκατομμυρίων ρουπιών (6 εκατομμυρίων δολαρίων) έχει ήδη φτάσει στην Κοιλάδα Σουάτ. Επιπλέον, ο ιληρικός Σουφί Μουχάμαντ, επικεφαλής του «Κινήματος για την εφαρμογή του Ισλαμικού Νόμου», που υπέγραψε τη συμφωνία, ζήτησε την περασμένη Δευτέρα την κατάργηση των φυλακίων του πακιστανικού στρατού και την αποχώρηση του από την περιοχή καθώς και την ανταλλαγή των αιχμαλώτων με όλους τους μαχητές Ταλιμπάν που έχουν συλληφθεί στη διάρκεια των 16 μηνών του πολέμου.

Ανάλογη πιθανόν θα είναι η εξέλιξη και στο δεύτερο πολεμικό μέτωπο, την επαρχία Μπαγιαούρ, όπου οι Ταλιμπάν και ο πακιστανικός στρατός έχουν κηρύξει ολιγοήμερη κατάπτωση του πυρός. Ομως εξίσου, αν όχι πιο σημαντικό, γεγονός είναι η δημιουργία μιας νέας συμμαχίας των πακιστανών Ταλιμπάν το περασμένο Σαββατοκύριακο (21 - 22 Φεβρουαρίου) ανάμεσα στους ισχυρότερους πακιστανικούς πολέμαρχους, τον Μπαγιαούρ, και το Νότιο Βαζίριστάν. Οι πολέμαρχοι και τους συμβούλεψε ότι, αν πραγματικά θέλουν να πάρουν μέρος στη Τζιχάντ, πρέπει να απεσταλμένο του και έπειτα με επιστολή του στους τρεις πακιστανούς πολέμαρχους και τους συμβούλεψε ότι, αν πραγματικά θέλουν να πάρουν μέρος στη Τζιχάντ, πρέπει να απεσταλμένο του και έπειτα με επιστολή του στους τρεις πακιστανούς πολέμαρχους που επιθέτησε με καλά εκπαιδευμένους μαχητές από τη Σουάτ. Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο δύσκολη και πολύπλοκη για τους Αμερικανούς μετά τη δημιουργία της «Σύουρας των Μουτζαχεντίν», όταν δηλαδή θα έχουν να αντιμετωπίσουν ένα πολύ ισχυρότερο μέτωπο των Ταλιμπάν να ανασυγκροτηθούν την αφγανική αντίσταση με καλά εκπαιδευμένους μαχητές από τη Σουάτ. Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο δύσκολη και πολύπλοκη για τους Αμερικανούς μετά τη δημιουργία της «Σύουρας των Μουτζαχεντίν», όταν δηλαδή θα έχουν να αντιμετωπίσουν ένα πολύ ισχυρότερο μέτωπο των Ταλιμπάν, με αστειρευτές εφεδρείς από το Πακιστάν. Όλα δείχνουν ότι η ερχόμενη άνοιξη επιφυλάσσει πολλές και πολύ δυσάρεστες εκπλήξεις για τις δυνάμεις τους σε ένα κοινό αγώνα εναντίον των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν και να

σταματήσουν τις στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον του πακιστανικού στρατού.

Σημαντικό μεσολαβητικό ρόλο λέγεται ότι έπαιξε ο πανίσχυρος αφγανός πολέμαρχος Σιρατζουντί Χακανί, ενώ, σύμφωνα με την πακιστανική εφημερίδα «The News» (24/2/09), και ο ίδιος ο Μουλάς Ομάρ, ο πνευματικός ηγέτης των Ταλιμπάν, απευθύνθηκε πρώτα με απεσταλμένο του και έπειτα με επιστολή του στους τρεις πακιστανούς πολέμαρχους και τους συμβούλεψε ότι, αν πραγματικά θέλουν να πάρουν μέρος στη Τζιχάντ, πρέπει να απεσταλμένο του και έπειτα με επιστολή του στους τρεις πακιστανούς πολέμαρχους που επιθέτησε με καλά εκπαιδευμένους μαχητές από τη Σουάτ. Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο δύσκολη και πολύπλοκη για τους Αμερικανούς μετά τη δημιουργία της «Σύουρας των Μουτζαχεντίν», όταν δηλαδή θα έχουν να αντιμετωπίσουν ένα πολύ ισχυρότερο μέτωπο των Ταλιμπάν να ανασυγκροτηθούν την αφγανική αντίσταση με καλά εκπαιδευμένους μαχητές από τη Σουάτ. Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο δύσκολη και πολύπλοκη για τους Αμερικανούς μετά τη δημιουργία της «Σύουρας των Μουτζαχεντίν», όταν δηλαδή θα έχουν να αντιμετωπίσουν ένα πολύ ισχυρότερο μέτωπο των Ταλιμπάν, με αστειρευτές εφεδρείς από το Πακιστάν. Όλα δείχνουν ότι η ερχόμενη άνοιξη επιφυλάσσει πολλές και πολύ δυσάρεστες εκπλήξεις για τις δυνάμεις τους σε ένα κοινό αγώνα εναντίον των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν και να

Mε σταθερά και προσεκτικά βήματα η Μόσχα επιχειρεί τα τελευταία χρόνια να περιορίσει την επιρροή του απέκτησε το ομερικανικό ιμπεριαλισμό μετά τη διάλυση της ΕΣΔΔ στις χώρες της Κεντρικής Ασίας και να ανακτήσει τον ηγεμονικό ρόλο της στην περιοχή, ενώ παράλληλα, εκμεταλλεύμενη τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται ο Λευκός Οίκος, τίνει χείρα συνεργασίας στον Μπαράκ Ομπάμα.

Δεν είναι μόνο ο πόλεμος με τη Γεωργία και τα όσα ακολούθησαν ή το στρίμωγμα της Ουκρανίας στο ζήτημα του φυσικού αερίου. Είναι και τα γεγονότα που συνέβησαν μέσα στο Φλεβάρη, που δεν αφήνουν κακιά αμφιβολία για τις προθέσεις και τους στόχους του ρώσικου ιμπεριαλισμού.

Στις 3 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα η σύνοδος κορυφής του Οργανισμού για τη Συμφωνία Συλλογικής Ασφάλειας (CSTO), στην οποία συμμετέχουν η Ρωσία, η Αρμενία, η Λευκορωσία και τέσσερις χώρες της Κεντρικής Ασίας, Καζακστάν, Κίργιστάν, Τατζικιστάν και Ουζμπεκιστάν. Μια μέρα νωρίτερα, ο πρόεδρος του Κίργιστάν κάθε χ

Εξέγερση στη Γουαδελούπη

Εξέγερ

Την σκυτάλη της εξέγερσης που έγινε στην υπερπόντια αποικία της Γαλλίας, την Αϊτή, το 2008 πήρε η γαλλική Γουαδελούπη. Πέρσι οι κάτοικοι της Αϊτής εξεγέρθηκαν απ' αφορμή την αύξηση της τιμής των σιτηρών, που έκανε απρόσιτο το ψωμί σε μεγάλο τμήμα του πληθυσμού του πλανήτη. Πέρσι οι αυξήσεις αυτές αποδίδονταν στη μαζική αντικατάσταση των καλλιεργειών σιτηρών από καλλιέργειες φυτών για βιοκαύσιμα, για να αντισταθμιστεί η φουύκα της τιμής του πετρελαίου. Τα λόγιτα του χρηματιστικού κεφαλαίου κρατούσαν ακόμη τον πλανήτη σε «μαύρα μεσάνυχτα» για την τεράστια χρηματοπιστωτική φουύκα των τοξικών ομολόγων, που είχε δημιγγίσει αρκετούς μεγιστάνες του πλούτου να διασπείρουν τμήμα των επενδύσεών τους – για να μειώσουν το ρίσκο και την επικείμενη χασουρα – στο χρηματιστήριο εμπορευμάτων και δη στα σιτηρά, εκτινάσσοντας τις τιμές τους.

σιτες τα εισαγόμενα από τη Γαλλία εμπορεύματα. Το 1% του πληθυσμού της Γουαδελούπης, στο οποίο ανήκει αυτή η ιερά, διατηρεί το 90% του πλούτου. Η αλυσδια Καρφούρ, μικρά και μεγάλα καταστήματα, βενζινάδικα, το 50% της γης, είναι στην κατοχή τους. Η διαφθορά και η καταστολή βασίλευουν σ' αυτή τη μακρινή, εξωτική, τουριστική χώρα. Ο επισήμος δείκτης ανεργίας ανέρχεται στο 22.7% (το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας στην ΕΕ) και οι μισθοί είναι καθηλωμένοι σε απελπιστικά ψύχουλα σε σχέση με το μέσο εργαζόμενο της μητρόπολης. Ενδεικτικά, το μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα στην Γουαδελούπη είναι 17.400 ευρώ, όταν το αντίστοιχο στην μητρόπολη είναι 29.765. Την ίδια στιγμή, τα κέρδη των αιστών που εκμεταλλεύονται την υπερεονασία

Στις 20 Γενάρη, η ένωση ΛΚΡ (Επιτροπή Ενάντια στην Εκμετάλλευση), μια ενιαίομετωπική οργάνωση συνδικάτων, κομμάτων, πολιτιστικών συλλόγων της Γουαδελούπης, κήρυξε γενική απεργία διαρκείας, απαιτώντας αύξηση των μισθών των κατοίκων του νησιού, σταθερές σχέσεις εργασίας για τους προσωρινά απασχολούμενους, μείωση της τιμής βασικών ειδών κατανάλωσης, όπως τα καύσιμα, το νερό, το κόστος των μεταφορών, το πάγωμα των ενοικίων και άλλα. Η οικονομική ολιγαρχία της Γουαδελούπης, οι απόγονοι των λευκών δουλεμπόρων, λυμαίνεται το ντόπιο πληθυσμό, αυξάνοντας σε τιμές δυσπρό-

μελη.

λασε ο ρώσος πρόεδρος, θα είναι ισοδύναμη με την αντίστοιχη νατοϊκή και θα αντιμετωπίζει γρήγορα καταστάσεις κρίσης με ομόφωνη απόφαση των προέδρων των χωρών μελών. Πυρήνας της δύναμης αυτής θα είναι μια ρωσική μεραρχία, η στρατιωτική συμμετοχή των υπόλοιπων χωρών θα είναι μικρότερη, με εξαίρεση το Καζακστάν, το οποίο θα συμμετέχει με μια αερομεταφερόμενη ταξιαρχία.

Παράλληλα, η Μόσχα πρωθεί τη δημιουργία ενός ενιαίου συστήματος αεράμυνας μεταξύ των μελών του CSTO. Ο στρατηγός Αλεξάντερ Ζελίν, αρχηγός της Πολεμικής Αεροπορίας της Ρωσίας, δήλωσε στις 10 Φεβρουαρίου ότι η Ρωσία και οι σύμμαχοί της οικοδιμούν σήμερα την περιφερειακή αεράμυνα σε τρεις κατευθύνσεις, την Ανατολική Ευρώπη, το Νότιο Καύκασο και την Κεντρική Ασία. Σχέδια συμφωνιών, με βάση το ενιαίο σύστημα αεράμυνας μεταξύ Ρωσίας και Λευκορωσίας, ετοιμάζονται τώρα και για τα άλλα μέσω σερφανών αναποτομικών συστημάτων S – 300 και των ακόμη πιο εξελιγμένων S – 400 από τη Ρωσία. Μάλιστα, στα πλαίσια της ανάπτυξης παραπέρα της στρατιωτικής συνεργασίας Ρωσίας – Καζακστάν έχουν προγραμματιστεί μεγάλης κλίμακας κοινά στρατιωτικά γυμνάσια μέσα στο 2009. Εποι, το Καζακστάν κλείνει ουσιαστικά την πόρτα στους Αμερικανούς και το ΝΑΤΟ, που προσπαθούσαν να βάλουν στρατιωτικά πόδι στη χώρα με προτάσεις για προστασία και ασφάλεια της ενεργειακής βιομηχανίας της.

στική δύναμη της ιμπεριολιστικής Γαλλίας. Τα ΜΜΕ της μητρόπολης φρόντισαν να θάψουν το ζήτημα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αρνήθηκε να συμβάλλει στη στήριξη του αγώνα των γάλλων εργαζόμενων της Γουαδελούπης. Οι μπάτσοι του νησιού επιστρεπτέηκαν άλλη μια φορά για να διευθετήσουν το ζήτημα, και η κυβέρνηση αποφάσισε την αποστολή της στρατιωτικής αστυνομίας από τη μητρόπολη, τη λεγόμενη ζανταρμερί (πολλοί θα τη θυμόσαστε από ένα από τα παραληρήματα του Πολύδωρα).

Η απόφαση αυτή ξύπνησε οδυνηρές μνήμες στους κατοίκους της Γουαδελούπης. Το 1967, σε ανάλογες κινητοποιήσεις που πυροδοτήθηκαν από δυναμικές απεργίες οικοδόμων, οι κάτοικοι θρήνησαν 100 νεκρούς από τη βιαιότητα της γαλλικής στρατιωτικής αστυνομίας που κατέφτασε στο νησί από τη μητρόπολη για να επιβάλλει την τάξη του δημίου. Το τουριστικό θέρετρο της Γουαδελούπης, ο πολυδιαφημισμένος παράδεισος των γάλλων μεσοαστών, μετατράπηκε τις επόμενες ημέρες σε κόλαση.

ου, έπειτα από εκτεταμένες συγκρούσεις, συνελήφθησαν δεκάδες μέλη του LKP. Το ποτίτρι της οργής των κολασμέ-

ίδια μέρας, οι δρόμοι της πρωτεύουσας Πουάν-α-Πιπρ και τα περίχωρα γέμισαν με πύρινα οδοφρόγλυματα. Η νεολαία του νησιού βγήκε εξαγριωμένη στους δρόμους για να συγκρουστεί με την αστυνομία. Ακολούθησαν εκτεταμένες καταστροφές και λεηλασίες. Οι εξεγερμένοι πυρπόλησαν αμάξια και καταστήματα και αναμετρήθηκαν βίαια με τους πραίτορες του Σαρκοζί. Τότε ξύπνησαν και τα γαλλικά ΜΜΕ. Η φλόγα της εξέγερσης ταρακούνησε πολλούς στη μητρόπολη, που φοβήθηκαν την μεταλαμπάδευσή της στα γαλλικά προάστια και την εξάπλωσή της σε όλες τις υπερπόντιες αποικίες.

Ηδη στη Μαρτινίκα, 160 χιλιόμετρα νότια της Γουαδελούπης, είχαν ζεκινήσει απεργιακές κινητοποιήσεις και σπρειωθεί ταροχές και λεγλασέσ από τις 9 Φεβρουαρίου. Δημοσιολόγοι, πάσης φύσεως ειδήμονες, κοινωνιολόγοι ενέσκυψαν στην ταλαιπωρη Γουαδελούπη για να δεισουν την υποκριτική συμπόνια του γάλλου αποικιοκράτη προς τους «αθλίους» ιθαγενείς. Το σκηνικό γνώριμο από τη δική μας εξέγερση του Δεκέμβρη. Οταν δεν πιάνει το μαστίγιο, χρειάζεται το καρότο και η κατηγοριοποίηση των διαδηλωτών σε «καλούς» και «κακούς». Τόνιζαν τα δίκαια αιτήματά τους και τη δίκαιη οργή τους, αλλά καταδίκαζαν στο

που ήταν αυτή που ανέγκαιος
όλον αυτόν τον συρφετό της
αργυρώνητης δημοσιογραφίας
και διανόησης να μιλήσει επι-
τέλους και να αφιερώσει μια
αράδια στις στήλες των γαλλι-
κών εφημερίδων για τα προ-
βλήματα των κατοπιεσμένων.
Την ίδια στιγμή, έριχναν το
ύπουλο δηλητήριο τους, πα-
ρουσιάζοντας τους κατοίκους
της Γουαδελούπης ως μια «μη-
παραγωγική» κοινότητα, που
ζει υποτίθεται από τις κρατι-
κές επιδοτήσεις μέσω προ-
γραμμάτων κρατικής προνοίας
της μητρόπολης, και σημειώ-
νοντας ότι εν μέσω κρίσης είναι
επώδυνη για τη γαλλική οικο-
νομία η στήριξή τους. Τους διέ-
φυγε το γεγονός ότι οι κάτοικοι

της Γουαδελούπης δουλεύουν σαν σύγχρονοι σκλάβοι στα τουριστομάγαζα όπου απολαμβάνουν τις διακοπές τους.

Η εξέγερση όμως δεν κόπασε. Τις επόμενες μέρες, οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν σημαδεύμενες από τον περιέργο θάνατο ενός συνδικαλιστή του LKP. Οι αρχές του νησιού έσπευσαν να φορτώσουν την ευθύνη του θανάτου του σε πυρά ένοπλων νέων σε οδοφράγματα. Ο νεκρός συνδικαλιστής φέρεται, από διάφορες πηγές να βρέθηκε ανάμεσα σε διασταυρούμενα πυρά μπάτων και εξεγερμένων. Μετά από αυτά τα γεγονότα, η κυβέρνηση Φιγιόν ανέκρουσε πρύμνων και υποσχεθήκε να

βασικό μισθό των εργαζόμενων της Γουαδελούπης. Βέβαια, το πώς θα διοχετευτούν αυτά τα χρήματα στους εργαζόμενους της Γουαδελούπης είναι ένα άλλο μεγάλο ζήτημα. Το γαλλικό κράτος, εξαιτίας της νομοθεσίας της ΕΕ προσποιείται ότι έχει «δεμένα τα χέρια του» και δεν μπορεί να επιδοτήσει άμεσα τους μισθούς των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα (προφανώς, η επιχορήγηση των ου-τοκινητοβιομηχανιών, που ανα-κοίνωσε πρόσφατα ο Σαρκοζί, επισύροντας κύμα ευρωενω-στικων καταγγελιών για ανα-βίωση του προστατευτισμού, είναι... άλλης τάξης θέμα). Τα χρήματα υποτίθεται θα δο-θούν έμμεσα, μέσω υπηρεσιών της κρατικής πρόνοιας.

Ουτόσοι, ο αγώνας αυτός δεν πήγε χαμένος, έφερε την πρώτη νίκη. Συνάμα, δείχνει το δρόμο της αδιάλλακτης ταξικής πάλης, των επιθετικών αιτημάτων, της λαϊκής αντιβίας ως μοναδικού τρόπου για να βγει η εργατική τάξη από τη θέση της συνεχούς υποχώρησης στα ανθελγή χτυπήματα του κεφαλαίου και να προχωρήσει δυναμικά σε θέση επιθεσης, εκμαιεύοντας ουσιαστικές παροχωρήσεις από το κεφάλαιο, βελτιώνοντας της θέση της μέσα στην κρίση. Η Γουαδελούπη απέσπασε αυτή τη μικρή αλλά σημαντική νίκη μόνη της. Αν είχε τη στήριξη της εργατικής τάξης της Γαλλίας, τα πρόγματα θα ήταν πολύ πιο ευχάριστα για τους εργαζόμενους στη Γουαδελούπη, αλλά και για την εργατική τάξη στη μητρόπολη.

Οι Σιωνιστές συνεχίζουν το δολοφονικό τους όργιο

Ηαναικοίνωση είναι από τα «Διεθνές Κίνημα Αλληλεγγύης» (ISM) στη Γάζα και τη δημοσιεύουμε αυτούσιο για να μην ξεχνάμε τα εγκλήματα του σιωνιστικού κράτους, που συνεχίζονται στην Γάζα:

«24 Φλεβάρη 2009, 9 το
πρωί, Χουζάα, Χαν Γιούνις
στη Λωρίδα της Γάζας.

Παλαιστίνιοι αγρότες που συνοδεύονταν από διεθνείς εργαζόμενους για τα ανθρώπινα δικαιώματα πυροβολήθηκαν από τις ισραηλινές δυνάμεις στο χωριό Χουζάα κοντά στην Χαν Γιούνις σήμερο το πρωί. Οι αγρότες και οι διεθνείς ακτιβιστές επιχείρησαν να δουλέψουν σε ένος έδαφος περίπου 300 μέτρων από την "πράσινη ζώνη":

"Συνοδεύαμε τους αγρότες στο μάζεμα αρακά από τη γη τους. Οι αγρότες στην πλειοψηφία τους ήταν ήλικιωμένοι άντρες και γυναίκες με τα παιδιά τους. Ήμασταν στο

χωράφια μόνο για πέντε λεπτά, όταν οι ισραηλινές δυνάμεις άρχισαν να πυροβολούν. Πιστεύω ότι οι πυροβολισμοί έρχονταν από τέσσερα στρατιωτικά τζπ κι ένα χάμερ. Οι σφαίρες έπειτα πολύ κοντά μας και ήταν από ελεύθερους σκοπευτές. Μια ηλικιωμένη γυναίκα παρέλυσε τόσο πολύ από τον φόβο της που δε μπορούσε να μετακινηθεί από το έδαφος, πριν κατορθώσουμε να την μεταφέρουμε έξω από τα χωράφια. Ενώ η πλειοψηφία των χωρικών έφυγε από την περιοχή, ορισμένοι είπαν ότι θα πρέπει να επιστρέψουν για να δουλέψουν στη γη τους αργότερα στη διάρκεια της ημέρας. Υπάρχει έντονη ανησυχία ότι ο ισραηλινός στρατός θα συνεχίσει να σκοπεύει αυτούς τους αγρότες" (Eva Bartlett, Καναδάς - International Solidarity Movement).

"Έχω δυο παιδιά. Θα πρέπει να πάω πίσω στα χωρά-

φια για να δουλέψω εκεί σήμερα. Αυτή είναι η ζωή μας τηνα κάνουμε;" (Μοχάμεντ Αμπού Τζελά - αγρότης από το χωριό Χουζάα).

Τέσσερις παλαιστίνιοι αγρότες πυροβολήθηκαν από τις ισραηλινές δυνάμεις από τις 27 Γενάρη και μετά, ενώ εργάζονταν σε απόσταση 700 μέτρων από την "πράσινη ζώνη". Στις 18 Φλεβάρη, σε εργάτης γης Μοχάμεντ Ιμπροχίμ, 20 ετών, χτυπήθηκε στο δεξί πόδι, ενώ οι αγρότες μαζί με διεθνείς ακτιβιστές επιχειρούσαν να φύγουν αφού είχαν δουλέψει στη γη τους για δύο ώρες υπό τη συνεχή παρακολούθηση των ισραηλινών δυνάμεων. Στις 18 Γενάρη, ο Μάχερ Αμπτού Ρατζίλ (24 ετών) από το χωριό Χουζάα δολοφονήθηκε από τις ισραηλινούς στρατιώτες ενώ εργάζόταν στη γη του, 400 μέτρα από την "πράσινη γραμμή". Στις 20 Γενάρη, ισραηλινοί στρατιώτες πυρο-

βόλησαν τον 42χρονο Ουαλίντ αλ-Αστάλ από την Αλ Καράρα (κοντά στην Χαν Γιούνις) στο δεξί του πτύο, ενώ στις 27 Γενάρη, ο Ανουσάρ αλ-Μπουραΐμ πυροβολήθηκε στο λαιμό και σκοτώθηκε.

ΥΓ: Ταυτόχρονα με τις επιθέσεις εναντίον των παλαιοτίνιων αγροτών, οι Σιωνιστές συνεχίζουν τους βομβαρδισμούς των υπόγειων σηράγγων που είναι η μοναδική πηγή μεταφοράς βασικών ειδών διατροφής και διαβίωσης στην αποκλεισμένη Λωρίδα της Γάζας. Οπως φαίνεται, οι Σιωνιστές δεν έχουν καμία διάθεση για ειρήνη στην περιοχή. Αυτό φάνηκε όταν έφτασαν στο σημείο να απολύσουν ακόμα και τον δικό τους διαπραγματευτή για την εκεχειρία στη Γάζα, όταν δήλωσε ότι με την στάση του το Ισραήλ εξευτελίζει τον τελευταίο σύμμαχό του στην περιοχή, την Αίγυπτο.

Συναίνεση;

Από τη μια έχουμε το πολιτικό παιχνίδι, το παιχνίδι για την εξουσία. Ο Καραμανλής αναγκάστηκε να βγει μπροστά ο ίδιος (το «βαρύ όπλο» της ΝΔ, όπως αρέσκονται να γράφουν τα λιβανιστήρια του) και να παίξει το χαρτί της «υπευθυνότητας», ζητώντας «συναίνεση» στην πολιτική διαχείρισης της κρίσης που ασκεί η κυβέρνησή του. Είναι το τελευταίο χαρτί στην προσπάθεια ανακοπής της δημοσκοπικής κατρακύλας του κόμματός του.

Το ΠΑΣΟΚ απορρίπτει τις εκκλήσεις Καραμανλή για «συναίνεση», με το επιχείρημα ότι αυτή η κυβέρνηση είναι ανίκανη και διεφθαρμένη και δεν μπορεί να διαχειριστεί την κρίση. Ζητά εκλογές, ζητά να ανατεθεί σ' αυτό η διαχείριση.

Για να εφαρμόσει ποια πολιτική; Εδώ βρίσκεται η ουσία. Η κρίση δεν είναι κάποιος ίος που απαιτεί σωστή διάγνωση και σωστή θεραπεία από κάποιον καλό γιατρό. Η κρίση είναι φαινόμενο σύμφυτο με τον καπιταλισμό, όπως ακριβώς τα φυσικά φαινόμενα είναι σύμφυτα με τις διάφορες εποχές του χρόνου. Μπορεί μια κυβέρνηση -η όποια κυβέρνηση- που δίνει συνεχώς όρκους πίστης στον καπιταλισμό, να διαχειριστεί την κρίση με τρόπο που η διαχείριση να είναι συμφέρουσα για όλους, εργαζόμενους και καπιταλιστές;

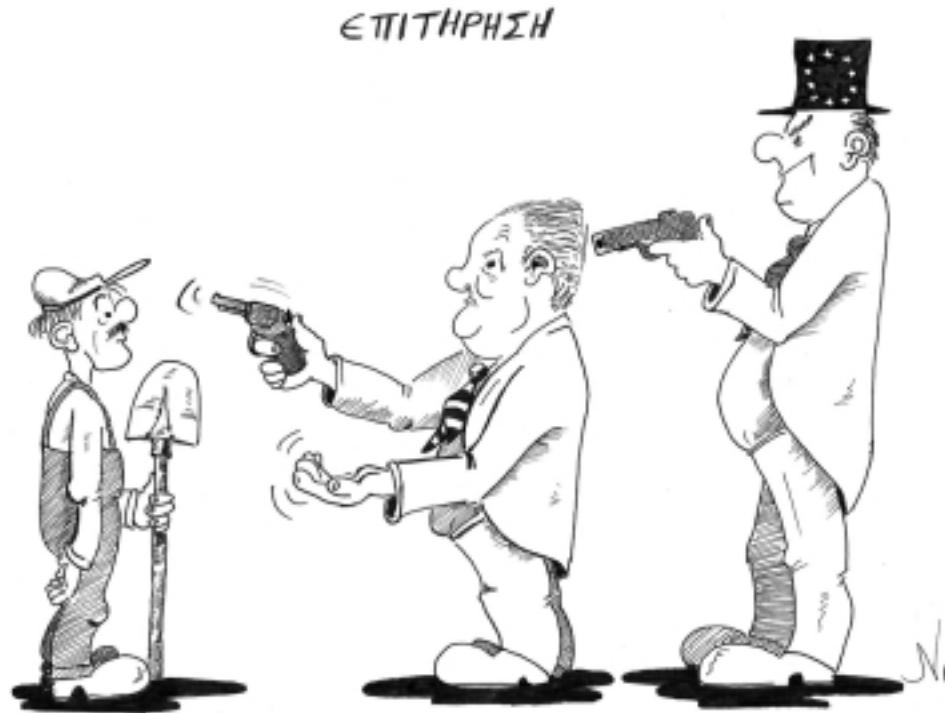
Μπορεί, απαντά το ΠΑΣΟΚ. «Η χώρα μπορεί να βγει πιο δυνατή από την κρίση αρκεί να έχει ξεκάθαρους στόχους πίσω από τους οποίους θα συνταχθούν ΟΛΟΙ», δηλώνει ο Γ. Παπανδρέου. Με άλλα λόγια, ζητά και αυτός «συναίνεση», αλλά υπό κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και όχι υπό κυβέρνηση ΝΔ.

Πέρα, λοιπόν, από τον κομματικό ανταγωνισμό για την κυβερνητική εξουσία και ανεξάρτητα απ' αυτόν, έχουμε ταύτιση επί της ουσίας: «συναίνεση» σε μια πολιτική διαχείρισης της κρίσης προς όφελος του κεφάλαιου. Οι «πράσινοι» εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, αγκαλιά με τους «γαλάζιους» ομογάλακτούς τους, φρόντισαν να στείλουν αυτό το μήνυμα, συμφωνώντας με τον ΣΕΒ και τις άλλες καπιταλιστικές οργανώσεις σε «συναίνεση» πορεία και «από κοινού προώθηση προτάσεων»!

Το δόκανο έχει στηθεί καλά για ν' αρπάξει τους εργαζόμενους. Και δεν είναι ένα, είναι πολλά. Η εργαζόμενη κοινωνία είναι κυκλωμένη από δόκανα, ώστε κάποιο απ' όλα να τη γραπώσει. Γ' αυτό και είναι ζήτημα ζωής και θανάτου η δραπέτευση από τον κλοιό των δοκάνων.

Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Μόνο με την ένταση της ταξικής πάλης σε όλα τα επίπεδα. Καμιά θυσία για την πλουτοκρατία. Αυτό είναι που πρέπει να διακριθούμε. Καμιά συζήτηση, καμιά κοινή πορεία. Δεν είμαστε συνυπεύθυνοι για την κρίση. Δεν μοιραστήκαμε τα υπερκέρδη και δεν σκοπεύουμε να «μοιραστούμε» τις καταστροφές της κρίσης. Απαιτούμε την προστασία των εργαζόμενων από τη φυσική και ιθική φθορά της κρίσης. Κι επειδή ξέρουμε ότι όλα τα σχέδια σας τείνουν στο αντίθετο, αυτό που απαιτούμε θα το διεκδικήσουμε στο δρόμο.

Ας βγάλουμε επιτέλους και πάλι στο προσκήνιο το ιστορικό πρόταγμα της κατάργησης της εκμετάλλευσης, του τσακίσματος του καπιταλισμού.

ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ

■ Εκλογολογικά μισόποιγα

«Δεν σκέφτομαι εκλογές. Τέρμα η συζήτηση αυτή. Το τονίζω, το υπογραμμίζω, άλλη μια φορά. Το δέμα αυτό δεν αφορά τις κυβερνητικές προτεραιότητες. Δεν αφορά τον σχεδιασμό μας. Εκείνο που μας απασχολεί -και πρέπει να κάνουμε όλοι οι ίδιοι- είναι η αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς κρίσης στη χώρα μας», είπε ο Καραμανλής απευθυνόμενος στην ΚΕ της ΟΝΝΕΔ. Κάποιοι έσπευσαν να χαρακτηρίσουν αυτή τη δήλωση κατηγορηματική διάψευση των εκλογικών σεναρίων. Ομως, όσες φορές και να τη διαβάσει κανείς, δα καταλήξει στο συμπέρασμα πως κάθε άλλο παρά κατηγορηματική διάψευση αποτελεί. Το παράδυρο παραμένει ορθάνοιχτο. Γιατί ο Καραμανλής που «δεν σκέφτεται εκλογές» σήμερα μπορεί να «σκεφτεί εκλογές» αύριο. Από την άλλη, στελέχη του κόμματός του και υπουργοί του έχουν τροφοδοτήσει την εκλογολογία το τελευταίο διάστημα, ενώ ο ίδιος παρέμενε αφίγγα. Τα σενάρια είναι γνωστά και όλα προέρχονται από το υψηλόβαθμο δυναμικό κόμματος και κυβέρνησης. Κυρίαρχο σενάριο αυτό που λέει «να κάνουμε εκλογές σήμερα, γιατί αύριο δια έριτρα λόγω της κρίσης».

Βέβαια, η συγκυρία δεν ευνοεί εκλογές για την κυβέρνηση κι αυτό το ξέρουν όλοι. Το γεγονός ότι ο Καραμανλής δεν κάνει κατηγορηματική δήλωση, ότι δεν κλείνει το παράδυρο, δείχνει ότι το ενδεχόμενο υπάρχει στο μυαλό του, έστω και ως λύση ανάγκης.

■ Οικολόγοι... έτοιμοι για όλα

Διαδεσμότητα για κυβερνητική συνεργασία με ένα κόμμα εξουσίας διαδηλώνουν οι «Οικολόγοι Πράσινοι», φωτογραφίζοντας κυρίως το ΠΑΣΟΚ [που είναι και πιο κοντά στην εξουσία και πιο κοντά στο «πράσινο» προφίλ]. «Εμείς δεν είμαστε εκ των προτέρων αρνητικοί σε οποιαδήποτε εξέλιξη που δια μας επιβάλει να αναλάβουμε τις ευδύνες μας. Προβάλλουμε αξίες και προτάσεις επειδή δέλουμε να αλλάξουμε τα πράγματα τώρα, κι όχι όταν δα καταλάθουμε αυτόνομα την εξουσία», δήλωσε προημέρων ο επικεφαλής του ευρωψηφοδελτίου των «Οικολόγων Πράσινων» Μιχάλης Τρεμόπουλος, σε συνέντευξη του στον «Κόσμο του Επενδυτή» (14-15.2.09). Οταν ο δημοσιογράφος τον ρώτησε αν για να συμμαχήσουν με κάποιον δα πρέπει να υπάρ-

λιτικό μέτωπο ενάντια στην τρομοκρατία. Η δημοσιογραφία δεν τρομοκρατείται και όταν είναι πραγματικά ελεύθερη και ανεξάρτητη συμβάλλει καθοριστικά στη δημοκρατία», δήλωσε το μέλος του Γραφείου Τύπου του ΣΥΝ Π. Σκουρλέτης.

Γνωστή η αντίδεση του ΣΥΝ στον (όποιας μορφής) ένοπλο αγώνα, δεν χρειαζόταν να μας την υπενθυμίσει ο εκπρόσωπος του Γραφείου Τύπου. Από πού κι ως πού, όμως, δικαιούται ο ΣΥΝ να μιλά στο όνομα της Αριστεράς; Εκτός αν Αριστερά δεωρεί μόνο τον εαυτό του! Κατανοητή και η αναφορά στην «πραγματικά ελεύθερη και ανεξάρτητη δημοσιογραφία»

ξει συνολική συμφωνία, ο Τρεμόπουλος έσπευσε να απορρίψει μετά βδελυγμίας κάτι τέτοιο: «Όχι, δεν δέλουμε να αναπαράγουμε τον εαυτό μας. Οταν μιλάμε για προγραμματικές συγκλίσεις, εννοούμε ορισμένα σημεία που δεωρούμε ότι πρέπει να αλλάξουν οπωσδήποτε».

Κάπως έτσι ξεκίνησαν και οι «Πράσινοι» στη Γερμανία. Σαν ένα μικρό, ριζοσπαστικό κόμμα, με δέσεις πολύ πιο ριζοσπαστικές απ' αυτές των ελλήνων «πράσινων», και στα ζητήματα της οικολογίας και στα γενικότερα πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα. Την εξέλιξή τους την ξέρουμε: διαχειρίστηκαν την κυβέρνηση του γερμανικού ιμπεριαλισμού μαζί με τους σοσιαλδημοκράτες, συνέπραξαν σε πλείστα όσα εγκλήματα στο εσωτερικό και το εξωτερικό και εξαφανίστηκαν από την κεντρική πολιτική σκηνή, έχοντας κλείσει τον κύκλο της συνεισφοράς τους στη διαχείριση του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Φυσικά, η Γερμανία παρέμεινε καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική και το ίδιο δολοφονική έναντι ανδρών και περιβάλλοντος.

■ Ο Δ. Κουφοντίνας για τον Επαναστατικό Αγώνα

Στο προηγούμενο τεύχος του γαλλικού περιοδικού «L' Express» (5-11 Φεβράρη 2009), σε δέμα με τίτλο «Ελλάδα: η τρομοκρατική πρόκληση», που υπογράφεται από τους Αντζελί Κουρουνί και Ντελφίν Σουμπαμπέρ, υπάρχει η εξής αναφορά σε συνομιλία των δημοσιογράφων με τον Δημήτρη Κουφοντίνα:

«Η νέα οργάνωση; (σ.ο. λόγος γίνεται για τον Επαναστατικό Αγώνα) "Επιχειρεί να καλύψει ένα επαναστατικό κενό... Μετά από εμάς, που δώσαμε τη συνεισφορά μας στην επανάσταση, αυτοί οι νέοι αναζητούν τη δική τους. Χωρίς να δέλω να παίξω το ρόλο του κατηγόρου ή του καλοπροσαίρετου πατέρα, δα έλεγα ότι πρέπει να μάθουν από τα λάθη μας για να δρουν το δικό τους δρόμο...". Φαίνεται πως ξέρει περισσότερα αλλά δε δα πει τίποτα. Πριν διακοπεί η συνομιλία, παραδέτει το Ροβεσπιέρο -"Δεν υπάρχει τρομοκρατία χωρίς αρεπή"- λέει ακόμη ότι η βία είναι ένα μέσο, αλλά δεν είναι το μόνο, ούτε η πανάκεια. Εποιμάζει μια ανδολογία για τη στρατευμένη ποίηση και ένα άρδο για την εφημερίδα Θέμα».

ΥΓ: Μπορείτε να κάνετε τις συγκρίσεις με «άλλες καταστάσεις».

υποστήριξη. Πέρα, όμως, από τις... κατανοητές ανάγκες ενός αστικού κόμματος που παριστάνει την Αριστερά, υπάρχει η αναφορά που βγάζει μάτια. Η κατηγορία ότι οι οργανώσεις που αναπτύσσουν ένοπλο αγώνα «κατατρομοκρατούν την κοινωνία» και μάλιστα «σε μια στιγμή μεγάλων οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων». Για τον ΣΥΝ η κοινωνία ταυτίζεται με το κεφάλαιο, το κράτος του και τους μηχανισμούς του. Η εργαζόμενη κοινωνία, την οποία ουδέποτε κατατρομοκράτησε το ένοπλο, είναι «απέναντι» και στον ΣΥΝ, όπως είναι και στο κεφαλαιοκρατικό σύστημα. Ας μας πουν οι δήμεν φιλελεύθεροι και ανεκτικοί του ΣΥΝ, σε τι διαφέρει επί της ουσίας η δική τους βρομερή συκοφαντία από εκείνες του Περισσού.

ΥΓ: «Η ένοπλη τρομοκρατία δεν είναι ανεξάρτητο φαινόμενο αλλά μέρος μιας ευρύτερης επιχείρησης τρομοκράτησης της ελληνικής κοινωνίας», έγραψε την ίδια μέρα ο Πρετεντεράκος στο «Βήμα». Τα μεγάλα πνεύματα συναντώνται...

■ Οδίγον... έγκυος

Μας έχουν μπερδέψει οι... σύντροφοι του Περισσού και κοντέύουμε να πάδουμε κατάδλιψη, καδώς δε μπορούμε να φτάσουμε στις υψηλές σφαίρες μαρξιστικολενινιστικού διαλογισμού που αυτοί έχουν φτάσει. Καλούν στο συνέδριό τους το «Κ»Κ Κίνας και μάλιστα ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας συναντείται με την Παπαρήγα η οποία δηλώνει:

«Με πολλή χαρά υποδεχτήκαμε στην αίθουσα της Κεντρικής Επιτροπής την αντιπροσωπεία από το ΚΚ Κίνας, που πάρινε μέρος στις εργασίες του Συνεδρίου. Οπως είναι γνωστό, έχουμε στενές σχέσεις με το ΚΚ Κίνας, κάθε χρόνο ανταλλάσσουμε επισκέψεις και μας δίνεται η ευκαιρία για μία πολύ φιλική συντροφική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, εμπειριών ανάμεσα στα δύο κόμματα και ανάμεσα στις δύο χώρες» (Ριζοσπάστης, 19.2.09).

Πέντε μέρες μετά, απ' αφορμή το νέο «ατύχημα» σε κινέζικο ανδρακωρυχείο με αποτέλεσμα 73 νεκρούς και 21 τραυματίες σε κρίσιμη κατάσταση, διαβάζουμε: «Ακόμα ένα πολύνεκρο ατύχημα, που είναι ενδεικτικό των συνδημών εργασίας στα κινέζικα ορυχεία, που δεωρούνται τα πιο επικίνδυνα στον κόσμο...».

Τι ισχύει, ρε παιδιά, για την Κίνα; Είναι σοσιαλιστική ή δεν είναι; Γιατί... ολίγον σοσιαλιστική δεν γίνεται, όπως καταλαβαίνετε. 'Η μήπως γίνεται;

■ Ισες αποστάσεις

Δεν μας εξέπληξε η έκδεση της Διεθνούς Αμνηστίας που κατηγορεί εξίσου Σιωνιστές και Παλαιστίνιους για εγκλήματα πολέμου, τους πρώτους για τη χρήση βομβών λευκού φωσφόρου και τους δεύτερους για ρουκέτες κατά κατοικημένων περιοχών. Μας έχει συνηδίσει η συγκεκριμένη αστική οργάνωση σε μια δήδεν απολίτικη προσέγγιση «ίσων αποστάσεων». Για τη Διεθνή Αμνηστία δεν υπάρχει το δικαίωμα στην αντίσταση και κάθε μορφή βίας είναι εξίσου καταδικαστέα. Το ότι οι μικρής αποτελεσματικότητας ρουκέτες της Παλαιστινιακής Αντίστασης πέφτουν σε εδάφη που ακόμη και ο ΟΗΕ δεωρεί παρανόμως κατεχόμενα από το Ισραήλ δεν έχει καμία σημασία για τους οπαδούς της «μη βίᾳς». Ούτε η έλλειψη οποιασδήποτε αναλογικότητας (που αποτελεί βασικό κανόνα του δικαίου) ανάμεσα στα πολεμικά μέσα και χτυπήματα της κάθε πλευράς έχει σημασία. Ας αναφραγούμε μόνο ποιον βιολέυσον οι ίσες αποστάσεις. Το Ισραήλ, βέβαια, που είναι έτοιμο να δεχτεί ακόμη και την κατηγορία της υπέρμετρης βίας, φτάνει να του αναγνωριστεί ότι απλώς απαντά στις απειλές κατά της ασφάλειας του πληθυσμού του.

Είναι και διδακτική αυτή η υπόδεση. Μας διδάσκει ότι μόνο επικουρικά μπορούμε να επικαλούμαστε και να χρησιμοποιούμε διεθνείς αστοφιλεύθερες οργανώσεις τύπου Διεθνούς Αμνηστίας. Αν τους αφήσουμε τον πρώτο ρόλο, αν στοιχδούμε πίσω τους, επειδή κάποια στιγμή τυχάινε να είναι ευνούκες για μας, σύντομα το μπούμερανγκ δα γυρίσει και δα μας χτυπήσει.

✓ Μεγάλη κόντρα έχει ξεκινήσει ο «Ριζοσπάστης» με την «Ελευθεροτυπία». Η πλάκα είναι πως η φυλλάδα του Περισσού δεν προσπαθεί να τη βγει στη φυλλάδα των Τεγόπουλων από τα αριστερά, αλλά χτυπάει από τα δεξιά, κατηγορώντας την «Ε» ως... προστάτη των «κουκουλοφόρων» και των «προβοκατόρων αντεξουσιαστών» που τους «παίρνει υπό τη σκέπη της» ενώ «έστελνε τους μαθητές να χτυπήθουν στα αστυνομικά τμήματα»!!!

✓ Επίσης, θα παρακαλούσαμε κάποιον από τον Περισσό να μας εξηγήσει, γιατί κάθε φορά που ο «Ριζοσπάστης» αναφέρεται στους Ταλιμπάν βάζει τη λέξη «αντάρτες» σε εισαγωγικά (π.χ. φύλο της 25.2.09, σελ. 16); Τι ακριβώς εννοεί; Οτι δεν είναι αντάρτες; Οτι είναι γιαλαντζί αντάρτες; Οτι είναι πράκτορες των Αμερικανονατοϊκών που παριστάνουν τους αντάρτες; Κι ολ' αυτά για ποιο λόγο; Για να μαζεύουν οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους πτώματα; Για να διεξάγουν έναν πόλεμο στον οποίο δε μπορούν να νικήσουν;

■ Απεργία στο Ψυχαργώ

«Είμαστε εργάτες και όχι συνεργάτες»

Εντονος αναβρασμός επικρατεί τις τελευταίες μέρες στο χώρο της ψυχικής υγείας και ειδικότερα ανάμεσα στους εργαζόμενους των δομών αποσυλοποίησης (πρόγραμμα Ψυχαργώ), καθώς βρίσκονται πάνω από 7 μήνες απλήρωτοι και δεν έχουν καμία διαβεβαίωση αν και πότε θα τους καταβληθούν οι οφειλόμενοι μισθοί. Τα σωματεία εργοζομένων στις δομές έχουν προγραμματίσει συγκέντρωση διαμαρτυρίας στις 4 Μάρτη έξω από το υπουργείο Υγείας από τη λειτουργία τους 6 Μάρτη με νέα συγκέντρωση έξω από το υπουργείο. Την ίδια ώρα, ο Αβραμόπουλος θα συναντά τον αρμόδιο Επίτροπο για θέματα ψυχικής υγείας με σκοπό την εξασφάλιση της χρηματοδότησης, η οποία έχει διακοπεί εδώ και ένα μήνα.

Ηδη, την προηγούμενη εβδομάδα άλλες δύο δομές (ένα κέντρο ημέρας και μια κινητή μονάδα) ανέστειλαν τη λειτουργία τους, ενώ στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και άλλοι κρατικοί διοικήτες ΜΚΟ, που εκτιμούν ότι έπεισαν έξω στα επιγειηματικά τους σχέδια. Οι άλλοτε συνέταιροι του υπουργείου στρέφουν τα βέλη τους εναντίον του και καλούν σε συστράτευση τους εργαζόμενους και τις οικογένειες των ψυχικά ασθενών.

Το θέμα αναμένεται να λάβει έντονη δημοσιότητα καθώς, σύμφωνα με πληροφορίες μας,

οι ιδιοκτήτες των ΜΚΟ θα έχουν συνάντηση με τον Παπούλια, ενώ στο επικοινωνιακό παιχνίδι θα παίξει και ο Γιωργάκης, ο οποίος θα δώσει συνέντευξη Τύπου για το θέμα αυτό και αναμένεται να τεθεί σε εφαρμογή η πρόβλεψη του ν. 2716/99 για ανάθεση λειτουργίας τέτοιων δομών σε κερδοσκοπικούς φορείς (ήδη η Euromedica ετοιμάζεται να ανοίξει μεγάλη ψυ-

χώρο της αποσυλοποίησης, καθώς μετά την παταγώδη αποτυχία του πειράματος ανάθεσης των δομών σε «μη κερδοσκοπικούς φορείς» αναμένεται να τεθεί σε εφαρμογή η πρόβλεψη του ν. 2716/99 για ανάθεση λειτουργίας τέτοιων δομών σε κερδοσκοπικούς φορείς (ήδη η Euromedica ετοιμάζεται να ανοίξει μεγάλη ψυ-

χιατρική κλινική στην Πάτρα και να επεκτείνει τις επιχειρήσεις της στη Θεσσαλονίκη). Αυτή η εξέλιξη θα οδηγήσει στην πλήρη εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας, με το κράτος να αποποιείται κάθε ευθύνη και υποχρέωση για δωρεάν και δημόσια ψυχική υγεία.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν κανένα συμφέρον να συστρατεύουμε με τα αιφεντικά τους και πέρα από την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων πρέπει να θέσουν ως στρατηγικό στόχο την ένταξη των δομών στο δημόσιο σύστημα υγείας. Να πουν όχι στην ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας και την εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας. Χρειάζεται να ενταθεθεί θεραπευτικό συνθήκες εργασίας και μισθούς για τους ιδιους, όπως και καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και θεραπευτικής υποστήριξης για τους ανθρώπους με ψυχικό πόνο.

Την επόμενη εβδομάδα θα έχουμε πιο αναλυτικό ρεπορτάριο για το θέμα.

ΥΓ: Ο τίτλος του σημειώματος προέρχεται από ανακοίνωση του Σωματείου Εργαζόμενων στις Κοινωνικές Υπηρεσίες Ιδιοτερησίες στην Εθνική Καραμανλή (ΕΚ) προέρχεται από ανακοίνωση της Αρχής Εθνικής Καραμανλής που θα φύγουν σχετικά με την αποφασίστηκε επιστημότων της Αρχής Εθνικής Καραμανλής στην Εθνική Καραμανλή.

Αν η κυβέρνηση Καραμα

KONTRA

Ο «τίγρης» ψόφησε

Ποιος δεν θυμάται τα διθυραμβικά άρθρα για τον «κελτικό τίγρη» ή το «ιρλανδικό θαύμα»; Υπήρξε μια περίοδος, πριν πολύ λίγα χρόνια, που κάθε συνεπής οπαδός του νεοφιλελευθερισμού, δηλωμένος ή κρυφός, έφερνε ως παράδειγμα την Ιρλανδία για να στηλιτεύει τους «αικαμάτηδες» και «αντιδραστικούς» ελλήνες εργαζόμενους, που επέμεναν να υπερασπίζονται «ξεπερασμένα μοντέλα» εργασιακών σχέσεων.

Ο «κελτικός τίγρης» πλέον ψόφησε και αυτές τις μέρες τον ενταφράζουν με τιμές τα ίδια τα θύματά του. Το «ιρλανδικό θαύμα» κατέρρευσε σαν κάστρο χτισμένο στην άμμο και οι εργαζόμενοι της χώρας, που είχαν σκύψει το κεφάλι και είχαν αποδεχτεί το σάρωμα των εργασιακών τους δικαιωμάτων, άρχισαν να βγαίνουν στο δρόμο, διαμαρτυρόμενοι για τα σχέδια πρόσθετων περικοπών σε μισθούς και συντάξεις και αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών, καθώς και για τα απανωτά κύματα των απολύσεων. Μια ματιά στο διεθνή Τύπο ανακαλύπτει δημοσιεύματα που μιλούν για πρωτόγνωρες κινητοποιήσεις σε μια χώρα όπου βασίζεται η «εργασιακή ειρήνη», την οποία είχαν υπογράψει τα συνδικάτα, ιδιαίτερα του δημόσιου τομέα.

Την περίοδο του άκρατου νεοφιλελευθερισμού η Ιρλανδία εμφάνισε ρυθμούς ανάπτυξης που έφτασαν ακόμη και το 10%. Γί' αυτό παρουσιάζοταν τότε ως πρότυπο. Πώς εξασφαλίζονταν αυτοί οι ρυθμοί ανάπτυξης; Χάρη στο σάρωμα των εργασιακών σχέσεων και την εξασφάλιση σχεδόν μηδενικής φορολογίας κερδών, πολλές ξένες επιχειρήσεις εγκαθίσταντο εκεί. Η Ιρλανδία είχε μεταβληθεί σε μια αστατική χώρα στην καρδιά της Ευρώπης (το όνομα «τίγρης» της δόθηκε κατ' αναλογία με τις περιβόλητες «αστατικές τίγρεις», που ψόφησαν σε μια προηγούμενη κρίση). Γιατί, λοιπόν, μια χώρα που εμφάνισε τέτοιους ρυθμούς ανάπτυξης σήμερα καταρρέει; Μόνο άσχετο περί τα οικονομικά θα μπορούσαν να βάλουν αυτό το ερώτημα. Οταν μια καπιταλιστική οικονομία φουσκώνει, φουσκώνει με άνφρο και ανισομερή τρόπο. Τότε, η κρίση είναι αναπόφευκτη και θα είναι τόσο πιο καταστροφική όσο περισσότερο σαθρά είναι τα θεμέλια της συγκεκριμένης οικονομίας. Η Ιρλανδία ουδέποτε ξεπέρασε το μέσο καπιταλιστικό επίπεδο ανάπτυξης και γ' αυτό σήμερα εμφανίζει σημάδια κατάρρευσης και θεωρείται η πιο επικίνδυνη χώρα της ευρωζώνης.

Για πιο θαύμα μιλούσαν, λοιπόν; Για το θαύμα της εξασφάλισης της μέγιστης κερδοφορίας, μέσω της αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Οι καπιταλιστές αποκόμισαν τα υπερκέρδη και τώρα δεν έχουν πρόβλημα ακόμη και να εγκαταλείψουν τις επιχειρήσεις. Οι εργαζόμενοι δεν έχουν ν' αντιμετωπίσουν μόνο την ανεργία, αλλά και την άγρια επίθεση εκ μέρους της κυβέρνησης, που προσπαθεί να συγκρατήσει τα δημοσιονομικά ελλείμματα, αφού την περίοδο της καλπάζουσας κερδοφορίας αντί να εισπράττει φόρους από τους καπιταλιστές προχωρούσε συνεχώς σε νέες φοροαπαλλαγές.

Και η ΕΕ; Αυτή που υποτίθεται ότι αποτελούσε το ασφαλέστερο των λιγότερο ανάπτυξημένων οικονομιών, τον προστάτη άγγελο για όποιους έμπαιναν στη «μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια»; Αυτά ήταν ωραία ιδεολογήματα της περιόδου που οικοδομούνταν η ΕΕ, προκειμένου να εξαπατήσουν οι αρελείς. Η σημερινή πραγματικότητα δείχνει το αντίθετο. Ξέρετε και κάπι; Η Ιρλανδία ήταν η πρώτη, η Ελλάδα θα είναι η δεύτερη στη σειρά...

Στη δίνη της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης

Δεν υπάρχει άρθρο οικονομικής εφημερίδας ανά τον κόσμο που να μη ζωγραφίζει με τα πολλά χρώματα την κατάσταση στην οποία έχουν περιελθεί οι οικονομίες των περισσότερων καπιταλιστικών κρατών του πλανήτη. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προβλέπει τη μεγαλύτερη μείωση της «παγκόσμιας ανάπτυξης» (του μεγέθους δηλαδή των καπιταλιστικών οικονομιών του πλανήτη) που έχει σημειωθεί από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι μεγαλύτερες καπιταλιστικές χώρες θα σημειώσουν αρνητική ανάπτυξη των οικονομιών τους το 2009.

Κάθε μέρα δημοσιεύονται στοιχεία που δείχνουν όλο και πιο καθαρά το βάθος αυτής της κρίσης. Στην Ιαπωνία, οι εξαγωγές το Γενάρη έπεισαν κατά 47% σε σχέση με τον ίδιο μήνα πέραστι. Στην Κίνα, το αντίστοιχο νούμερο ήταν -17.5% (με τις εισαγωγές να πέφτουν αικόμα περισσότερο, κατά 43%). Μπορεί οι εξαγωγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ να μην εμφανίζουν το ίδιο χάλι (στην πρώτη αυξήθηκαν μέσα στο 2008, ενώ στη δεύτερη μειώθηκαν ελάχιστα), τα πράγματα όμως δεν είναι καθόλου ρόδινα στον τομέα της οικονομίας. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Eurostat (δημοσιεύτηκαν την περασμένη Τρίτη, 24/2), οι βιομηχανικές παραγγελίες στην Ευρώπη έπεισαν τον περασμένο χρόνο, η νέα κυβέρνηση αποφάσισε πρόσφατα νέο πακέτο 787 δισ. δολαρίων, αυξάνοντας έτσι το έλλειμμα στο 1.5 τρισ. δολάρια (10% του ΑΕΠ). Στη Βρετανία, σύμφωνα με τον Independent (25/2/09), λαμβάνει χώρα η μεγαλύτερη ασφαλιστική κάλυψη των τραπεζών από το κράτος στην ιστορία της χώρας, με 500 δισ. στερλίνες για την αγορά

τρίτη) βρίσκεται στο χειρότερο επίπεδο από τότε που καθιερώθηκε (το 1967), ενώ οι πωλήσεις αυτοκινήτων είναι οι χαμηλότερες των τελευταίων 26 ετών (το ίδιο συμβαίνει και στην Ιαπωνία όπως ονακέρομε σε διπλανή στήλη). Μεγάλες εταιρίες λιανικού εμπορίου στις ΗΠΑ δηλώνουν πτώση των κερδών τους που φτάνει μέχρι και το 60% το Γενάρη.

Οι μαζικές απολύσεις έπονται. Μεγάλες εταιρίες έχουν ανακοινώσει απολύσεις ή περιορισμό των εργάσιμων ημερών (με αντίστοιχη μείωση του μισθού). Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας προβλέπει απώλεια 50 εκατομμυρίων θέσεων εργασίας και 200 εκατομμύρια περισσότερους ανθρώπους στον πλανήτη να πέφτουν στις μαύρες ζώνες της απόλυτης εξαθλίωσης.

Απέναντι στην πρωτοφανή αυτή κρίση (για τα δεδομένα της μεταπολεμικής περιόδου), οι κυβερνήσεις απαντούνται με στήριξη του κεφαλαίου. Στις ΗΠΑ, πέραν των πακέτου των 700 δισ. δολαρίων για την αγορά των «τοξικών χρεών» των τραπεζών, που αποφασίστηκε τον περασμένο χρόνο, η νέα κυβέρνηση αποφάσισε πρόσφατα νέο πακέτο 787 δισ. δολαρίων, αυξάνοντας έτσι το έλλειμμα στο 1.5 τρισ. δολάρια (10% του ΑΕΠ). Στη Βρετανία, σύμφωνα με τον Independent (25/2/09), λαμβάνει χώρα η μεγαλύτερη ασφαλιστική κάλυψη των τραπεζών από το κράτος και άλλες υποχωρήσεις προκειμένου να διαχειριστούν την κρίση τους. Μια κρίση που οφείλεται στον ίδιο τον πυρήνα της οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας. Στον καπιταλισμό που παράγει για το κέρδος κι όχι για τον άνθρωπο.

Πρέπει ν' αρχίσουμε να σκεφτόμαστε πού οφείλεται αυτή η «υπερπαραγωγή» προϊόντων που παραμένουν απούλητα. Μήπως στο ότι η κοινωνία έχει καλύψει τις ανάγκες της; Ή μή-

πως στο ότι ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι διαβιώνουν με όλο και λιγότερα χρήματα, με αποτέλεσμα να μειώνεται η δυνατότητα κατανάλωσης των νοικοκυρών; Στις ΗΠΑ, σύμφωνα με δηλώση 33 οικονομολόγων, το εισόδημα του μέσου εργαζόμενου νοικοκυρίου έπεισε κατά 2.000 δολάρια από το 2000 μέχρι το 2007. Το ίδιο συμβαίνει παντού και το βιώνουμε καθημερινά και στη χώρα μας, με την έκρηξη της ακρίβειας και τις γελοίες αυξήσεις που δίνονται στους μισθούς.

Πουθενά δεν είδαμε να δίνονται τέτοια ποσά για την ανακούφιση των ανέργων ή για τη στήριξη των χαμηλόγιμοισθων. Εκεί το μόνο που αρμόζει είναι η σκληρή λιτότητα και η αποδοχή των συνεπειών της κρίσης. Οι εργάτες καλούνται να επιλέξουν το «μικρότερο κακό», όπως την επόμενη εβδομάδα οι εργάτες της Jaguar Land Rover καλούνται να φημίσουν για τον θα αποδεχτούν πάγωμα των μισθών τους για ένα χρόνο, να παραπτηθούν από τα μπόνους που τους έδινε μέχρι τώρα η εταιρία και να αποδεχτούν μείωση των ωρών εργασίας προκειμένου να αποφευχθούν οι απολύσεις για δύο χρόνια.

Κάποιες στοπραδικές αντιδράσεις έχουν αφήσει στο εξωτερικό. Οι πάνω από 100.000 εργαζόμενοι (σύμφωνα με τα στοιχεία της αστυνομίας, διπλάσιοι σύμφωνα με τους διοργανωτές) που κατέβηκαν στους δρόμους του Δουβλίνου το περασμένο Σάββατο, διαμαρτυρόμενοι για τα σχέδια μείωσης των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων κατά 10%, που ετοιμάζει η κυβέρνηση της Ιρλανδίας, θα μπορούσε να είναι ένα ενθαρρυντικό σημάδι, αν δεν περιοριστεί σε μια διαμαρτυρία που απλά θα καταγραφεί ως τέτοια. Σε μια περίοδο που το κεφάλαιο ετοιμάζεται να σαρώσει τα πάντα για να διαχειριστεί την κρίση του, οι εργαζόμενοι ή θα δώσουν μια εξίσου σκληρή απάντηση ή θα αποδεχτούν τα χαλινάρια μιας ακόμα πιο δυσβάστακτης σκλαβιάς. Είτε το θέλουμε είτε όχι, άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Ιαπωνία

Η μεγαλύτερη κρίση από το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την μεγαλύτερη οικονομική κρίση από τον Β' Παγκόσμιο Πόλ

Κοροϊδεύει τους αγρότες η κυβέρνηση

Πρωτάκουστο αυτό που συνέβη με τον υπουργό Γεωργίας Σ. Χατζηγάκη, όμως πέρα για πέρα αληθινό. Ο κύριος αυτός στις 16 Φλεβάρη του 2009 υπέγραψε την απόφαση για τις αποζημιώσεις των αγροτών, η οποία δημοισιεύτηκε την ίδια μέρα στο ΦΕΚ 277 Β. Μετά από μια βδομάδα ακριβώς, στις 23 Φλεβάρη του 2009, υπέγραψε νέα απόφαση, που δημοισιεύτηκε την ίδια μέρα στο ΦΕΚ 326 Β, με την οποία αναιρείται η προηγουμένη και –το σπουδαιότερο– καταργείται η πλασματική διαφοροποίηση των ζημιών σε μικρές και μεγάλες. Με τη νέα απόφαση, όπως θα δούμε στη συνέχεια, δημιουργούνται μεγάλα προβλήματα, γιατί το συνολικό ποσό των 425 εκατ. ευρώ, που αναγγέλθηκε αρχικά (το πολυδιαφημισμένο «πτακέτο» προς τους αγρότες) και παραμένει το ίδιο, δεν φτάνει για να αποζημιωθούν όλοι οι αγρότες για όλα τα προϊόντα.

Στο ΦΕΚ 326 Β δημοσιεύεται και η απόφαση του υφυπουργού Οικονομίας Ν. Λέγκα, με την οποία παρέχεται η εγγύηση του ελληνικού δημοσίου προς τον ΕΛΓΑ για δάνεια ύψους 425 εκατ. ευρώ από την Αγροτική και την Εθνική Τράπεζα, με τα οποία θα πληρωθούν οι αποζημιώσεις. Αυτό ας το κρατήσουμε στη μνήμη μας, γιατί έχει σημασία.

Θυμίζουμε, ότι στο τρίτο δεκαήμερο του περασμένου Γε-
απολογίας, ήταν τους πα-
βακοπαραγωγούς και τους πα-
ραγωγούς δημητριακών). Ακό-

μη, στη «φελετημένη και πρωτόφαντη αυτή» ανακοίνωση, είχε δισχωρίσει τις ζημιές σε μικρές και μεγάλες, παρά τις ενστάσεις των υπηρεσιακών παραγόντων του ΕΛΓΑ (σχετική καταγγελία είχαμε κάνει και εμείς), που σημείωναν ότι αυτός ο δισχωρισμός είναι παράνομος. Εμείς τότε καλούσαμε τους αγρότες να απαιτήσουν από τον Σ. Χατζηγάκη να πάρουν όλοι το ίδιο ποσό στρεμματικών αποζημιώσεων, π.χ. 45 ευρώ το στρέμμα στο βαμβάκι, 25 στο καλαμπόκι, 12 στο μαλακό και 10 στο σκληρό σιτάρι. Ο Σ. Χατζηγάκης απαντούσε, ότι το συνολικό πακέτο είναι 425 εκατ. ευρώ και δεν μπορεί να δοθεί ούτε ευρώ παρασπάνω!

Στις 16 Φλεβάρη του 2009, ο Σ. Χατζηγάκης υπέγραψε την απόφαση την οποία όπως ανακέρομε κατήργησε μια βδομάδα μετά. Στην απόφαση αυτή ο «βαθύτατα μελετημένος και οργανωτικός υπουργός» ενσωμάτωσε τις εξαγγελίες του, με τις οποίες κατηγοριοποιούσε τις ζημιές σε μικρές και μεγάλες. Συγκεκριμένα, οι «μεγάλες ζημιές» σε βαμβάκι, καλαμπόκι, σκληρό σιτάρι, μαλακό σιτάρι, βρώμη, κριθάρι, σίκαλη και ρύζι θα αποζημιώνονταν με 45, 25, 10 και 12 ευρώ το στρέμμα αντίστοιχα, ενώ οι «μικρές ζημιές» στα ίδια προϊόντα θα αποζημιώνονταν με 25, 20, 7 και 8 ευρώ το στρέμμα αντίστοιχα. Στην απόφαση αυτή, όμως, δεν συμπεριελαβε και τις

επιστροφές του φόρου κατανάλωσης, χωρίς να δώσει την πταραμική εξήγηση για την παράλειψη αυτή.

Στις 23 Φλεβάρη του 2009 εξέδωσε τη νέα απόφαση με την οποία κατήργησε την προηγούμενη, καταργώντας και την κατηγοριοποίηση στις αποζημιώσεις. Σύμφωνα με τη νέα απόφαση, καταργείται η κατηγοριοποίηση σε μικρές και μεγάλες ζημιές και οι αποζημιώσεις για τα προϊόντα που προσαναφέραμε θα είναι 45, 25, 10 και 12 ευρώ το στρέμμα αντίστοιχα. Ακόμη, αυξάνονται οι αποζημιώσεις στους παραγωγούς καπνού από 60 σε 100 ευρώ το στρέμμα και στους παραγωγούς σπαραγγιών από 100 σε 200 ευρώ το στρέμμα.

Φυσικά, γνωρίζουμε τους λόγους για τους οποίους ο Σ. Χατζηγάκης αναγκάστηκε να καταργήσει τη διαιφοροποίηση στις ζημιές. Περιμένουμε να δώσει εξηγήσεις ο ίδιος, που είχε σπεύσει να «βλογήσει τα γένια του» μιλώντας για πρωτόγνωρη και πολύ μελετημένη εξειδίκευση στις απόζημιώσεις. Το ότι γίνεται καταγέλαστος πιοσώς μας ενδιαφέρει. Ομως, με τη νέα αυτή απόφαση δημιουργείται τεράστιο ταμειακό πρόβλημα, γιατί το συνολικό πτακέτο των 425 εκατ. ευρώ παραφένει το ίδιο. Κι αυτό φυσικά και μας ενδιαφέρει, γιατί αφορά τους φτωχούς αγρότες.

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Το 2008 καλλιεργήθηκαν 2.800.000 στρέμματα με βαμβάκι. Για να αποζημιωθούν οι ζημιές όλων των καλλιεργηθέντων στρεμμάτων με 45 ευρώ

το στρέμμα, όπως προβλέπει η τελευταία απόφαση, θα απαιτηθούν 126 εκατ. ευρώ. Στις 22 Γενάρη ο Σ. Χατζηγάκης είχε ανακοινώσει ότι στους βαμβακοπαραγωγούς θα δοθούν 75 εκατ. ευρώ. Αν δοθεί η ίδια αποζημίωση για όλα τα στρέμματα, προκύπτει μια διαφορά 51 εκατ. ευρώ. Από πού θα κοπούν αυτά τα χρήματα για να δοθούν στους βαμβακοπαραγωγούς; Θα κοπούν για παράδειγμα από τους κτηνοτρόφους ή μήπως δεν θα αποζημιωθούν όλοι οι βαμβακοπαραγωγοί αλλά επιλεκτικά ένα μέρος τους;

Το 2008 καλλιεργήθηκαν 2.346.000 στρέμματα με καλαμπόκι, 5.798.000 στρέμματα με σκληρό σιτάρι, και 3.941.000 στρέμματα με μαλακό σιτάρι, βρώμη, κριθάρι, σίκαλη και ρύζι. Γι' αυτά τα προϊόντα, αν αποζημιωθουν όλα τα στρέμματα, θα απαιτηθουν 163,92 εκατ. ευρώ, πιοσό που είναι μεγαλύτερο κατά 63,92 εκατ. ευρώ.

ρώ απ' αυτό που είχε εξαγγείλει στις 22 Γενάρη ο Σ. Χατζήγακης. Από πού θα κατούν τα 63,92 εκατ. ευρώ για να πληρωθούν οι αγρότες που παραγουν δημητριακά;

Ως εδώ έχουμε υπέρβαση 114,92 εκατ. ευρώ. Έχουμε όμως υπέρβαση και από την

αύξηση της στρεμματικής απόδοσης στα καπνά και στα σπαράγγια. Γι' αυτά τα δύο προϊόντα έχουμε υπέρβαση 10,05 εκατ. ευρώ.

Ετσι, η υπέρβαση για όλα αυτά τα προϊόντα θα ανέλθει σε 124,97 εκατ. ευρώ, ενώ το συνολικό ποσό θα ανέλθει σε 313,19, έναντι 188,22 εκατ. ευρώ που είχε ανακοινώσει ο υπουργός Γεωργίας!

Εμείς θα επιμείνουμε να ρωτάμε από ποια προϊόντα και από ποιους παραγωγούς θα κοπούν τα 124,97 εκατ. ευρώ, δεδομένου ότι στις 23 Φλεβάρη, όπως προαναφέραμε, υπογράφηκε από τον υφυπουργό Οικονομίας Ν. Λέγκα η υπουργική απόφαση για τον δανεισμό του ΕΛΓΑ με 425 εκατ. ευρώ, όσα προέβλεπε το «πακέτο» που αρχικά είχε εξαγγελθεί. Αν η κυβέρνηση είχε την πολιτική βούληση να αυξήσει το πακέτο των 425 εκατ. ευρώ, τότε θα έπρεπε ο Ν. Λέγκας στην απόφασή του να προβιβλέψει ως δάνειο για τον ΕΛΓΑ το ποσό των 549,97 εκατ. ευρώ, πρόσνα που δεν έκανε.

ερα, πράγμα που δεν εκανε.

Οι φρωτοί αγρότες πρέπει να αντιδράσουν άμεσα. Ας μη τρώνε τα παραφυτικά των διάφορων κολαιούζων του ΕΛΓΑ, που διαβίδουν ότι θα δοθούν όλες οι αποζημιώσεις μέσω αύξησης του πακέτου των 425 εκατ. ευρώ. Αν δεν υπάρξει αντιδραση, τότε θα είναι πολλοί αυτοί που θα μείνουν με άδεια χέρια.

Επιτέλους, το δάσος να παραμείνει δάσος

Συμε το γεγονός ότι ο δασάρχης Αρναίας Γ. Φουρκιώτης είχε δώσει, στις 27 Ιουνίου του 2007, βεβαίωσή στον τοπογράφο των Βατοπεδινών Ν. Κιάκα, ότι θεωρείται και γίνεται αποδεκτό το τοπογραφικό διάγραμμα για το δάσος της Ουρανούπολης, που από δάσος το μετέτρεπε σε αγροτεμάχιο άρτιο και οικοδομήσιμο. Αποκαλύψαμε, επίσης ότι ο ίδιος υπέβαλε ερωτήματα στη Διεύθυνση Δασών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας για το δάσος της Ουρανούπολης.

Κατά την άποψή μας, κακώς σφράγισε και έγραψε «θεωρείται και γίνεται αποδεκτό» το έγγραφο που περιέχει τη δηλωση του τοπογράφου ότι το δάσος της Ουρανούπολης είναι άρτιο και οικοδομήσιμο σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις. Γιατί με τη βεβαίωση αυτή, ανεξάρτητα από την παραπομπή στο έγγραφο 2468 (από το οποίο έμεσα απορρέει ότι η συγκεκριμένη έκταση είναι δάσος), εμμέσως πλην σαφώς αποδέχεται τη θέση του τοπογράφου των Βατοπεδίων, ότι πρόκειται για άρτιο και οικοδομήσιμο αγροτεμάχιο και έτσι άναψε το πράσινο φως για

την οικοπεδοποίηση του δάσους της Ουρανούπολης.

Είναι γνωστή η θετική στάση μας έναντι των δασολόγων που υπερασπίζονται την επιστήμη τους, το δάσος και τη δημόσια περιουσία και η πολεμική μας ενάντια σε εκείνους που πράττουν το αντίθετο. Με αυτά τα δεδομένα, θέλουμε να εκφράσουμε τη ζωηρή αντίθεσή μας στην πρακτική πολλών δασαρχών (όπως αυτή του Γ. Φουρκιώτη) να υπογράφουν τέτοιες βεβαιώσεις, πάνω στο χαρτί που περιλαμβάνει τη δηλώση του μηχανικού ότι το δάσος που απεικονίζεται στο τοπογραφικό είναι άριτο και οικοδομήσιμο! Αυτή η πρακτική δεν προβλέπεται από την ισχύουσα δασική νομοθεσία. Το σπουδαιότερο: με βάση δύο εγκυλίους του υπουργείου Γεωργίας απαγορεύεται η έκδοση βεβαιώσεων σε πολίτες από τους δασάρχες για το χαρακτήρα δασικών εκτάσεων, όταν οι πολίτες δεν υποβάλλουν αίτηση για πράξη χαρακτηρισμού. Μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου του 1997 ίσχυε η εγκύλιος 80300/5-9-91 του αναπληρωτή υπουργού Γεωργίας Π. Χατζηνικολάου, με την οποία επιτρέπονταν η έκδοση από τους δα-

σάρχες βεβαιώσεων για το χαρακτήρα δασικών εκτάσεων, χωρίς την προϋπόθεση της υποβολής από τον ενδιαφερόμενο αίτησης για πράξη χαρακτηρισμού και χωρίς την έκδοση πράξης χαρακτηρισμού. Αυτή η εγκύκλιος καταργήθηκε από εγκύκλιο του υπουργού Γεωργίας Σ. Τζουμέρκα, που ισχύει από τις 3 Σεπτέμβρη του 1997. Παραθέτουμε το σχετικό απόστασμα: «Σε κάθε περίπτωση που υποβάλλονται αιτήσεις, με τις οποίες φυσικά ή νομικά πρόσωπα ζητούν να πληροφορηθούν σχετικά με τον χαρακτήρα μιας έκτασης, η υπηρεσία διά του ορμόδιου δασάρχη θα προβαίνει στην έκδοση πράξης χαρακτηρισμού σύμφωνα με το άρθρο 14 Ν. 998/79». Αυτή η εγκύκλιος ισχύει μέχρι σήμερα. Την 1η Δεκέμβρη του 2000 εκδόθηκε εγκύκλιος από τον υφυπουργό Γεωργίας Φ. Χατζημιχάλη, που συνεχίζει να ισχύει. Σύμφωνα μ' αυτή, «η διαδικασία του άρθρου 14 Ν. 998/79 εφαρμόζεται και στις κοινόχρηστες εποικιοτικές εκτάσεις και στα κληροτεμάχια προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάγονται και σε ποιες ακριβώς διατάξεις της δασικής νομοθεσίας σύμφωνα με τα άρθρα 15 Ν.1734/87 και 75 Ν.998/79».

Εάν λοιπόν ο τοπογράφος της Μονής Βατοπεδίου είχε υποβάλει αίτημα ση για να πληροφορηθεί το χαρακτήρα του δάσους της Ουρανούπολης ο δασάρχης Αρναίας είχε δύο επιλογές: 'Η να εφαρμόσει την τελεσδικητή απόφαση της Επιτροπής Απαλοποιητιών σε ότι πρόκειται για δάσος χθαμαλό και κοινόχρηστο και να απαντήσει στον τοπογράφο ότι είναι δάσος και όχι κληροτεμέχιο άρτιο και οικοδομήσιμο κάβοντας έτσι τη φόρο στους Βατοπεδινούς και αναγκάζοντάς τους να παραιτηθούν από τον αποχαρακτηρισμό του δάσους της Ουρανούπολης, ή να κάνει πράξη χαρακτηρισμού και δεδομένου ότι η βλάστηση καλύπτει κατά 100% την έκταση αυτή να απαντήσει ότι είναι δάσος, ανεξάρτητα από τον τύπο της βλάστησης. Και σ' αυτή την περίπτωση οι Βατοπεδινοί «θα έκοψαν πέρα» και θα έψωχναν για άλλη έκταση.

Ο Γ. Φουρκιώτης δεν έκανε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Παράνομα έδωσε τη βεβαίωση με την οποία θεωρούσε και έκανε δεκτή και τη δήλωση του τοπογράφου, ότι το δάσος της Ουρανούπολης είναι κληροτεμάχι άρτια και οικοδομήσιμο!

Κάθε μέρα κι ένας Σύλλογος Δασκάλων-Νηπιαγωγών βγαίνει και καταγγέλλει τη ΔΟΕ για την πρεμούρα της να συμμετάσχει στο «διάλογο» (Σύλλογος Κ. Σωτηρίου, Γλυφάδας-Βούλας-Βάρης-Βουλιαγμένης, Νήσων του Αργοσαρωνικού). Οι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης επισημαίνουν ότι όλοι οι «διάλογοι» αυτού του ειδούς, που έγιναν κατά καιρούς, από την εποχή Κοντογιαννόπουλου – Σουφλιά, Αρσένη – Ευθυμίου, Γιαννάκου – Στυλιανίδη είχαν ένα και μόνο σκοπό: να πρωθήσουν προσαποφασισμένες πολιτικές, νομιμοποιώντας τες στη συνείδηση της «κοινής γνώμης» και να κρατήσουν το εκπαιδευτικό κίνημα στο περιθώριο, αποφεύγοντας δυσάρεστες, για την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική, αντιδράσεις. Οι εκπαιδευτικοί κάνουν σκόνη τις διακηρύξεις Σπηλιωτόπουλου για διάλογο -tabula rasa, φέρνοντας πλήθωρα παραδειγμάτων από την άθλια χρηματοδότηση της Παιδείας, τη γκρίζα καθημερινότητα στα σχολεία, τα αντιδραστικά, αναχρονιστικά αναλυτικά προγράμματα, που πρωθυΐνην τη στείρα απομημόνευση και όχι την κριτική σκέψη, την παράδοση των νηπιαγωγείων στους Δήμους και τους ιδιώτες, την καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων των νηπιαγωγών, την

πληθώρα των αναπληρωτών και ωρομίσθιων...ως τη βάση του 10, τα δεκάδες χιλιάδες «κομμένα παιδιά» από την πρόσβαση στην τριτοβάθμια, τα ΚΕΣ και τις αντιδραστικές αλλοιώσεις στα πανεπιστήμια. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ καταγγέλλεται γιατί πραξικοπηματικά, χωρίς ούτε καν μια «τυπική» απόφαση ΔΣ, έσπευσε να συμμετάσχει στο διάλογο-φάρσα, με συμφωνία ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ κάτω από το τραπέζι, γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων της την κραυγή της νεολαίας στην εξέγερση του Δεκέμβρη, αλλά και το «κοινό μέτωπο Παιδείας» με ΟΛΜΕ και ΠΟΣΔΕΠ, που διαλαλούσε ότι πέτυχε όλο το προηγούμενο διάστημα (οι ομοσπονδίες αυτές δεν θα συμμετάσχουν στο «διάλογο»).

Πειραμένη η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ -και ειδικά η ΠΑΣΚ που έχει και την πλειοψηφία των εδρών- στη φάση αυτή, επιχειρεί να συνδράμει το ΠΑ-

2008 (9 μήνες πριν), με την οποία ορίζει εκπροσώπους της στο ΕΣΥΠ. Τι δουλειά έχει όμως ο ορισμός εκπροσώπων σ' ένα όργανο που λειτουργεί διαχρονικά (πέρα από το γεγονός ότι το ΕΣΥΠ είναι ένα «στημένο» όργανο-νομιμοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής, στο οποίο συμμετέχουν όλοι οι «κοινωνικοί εταίροι», από τον ΣΕΒ, την Εκκλησία, τη ΓΣΕΕ και δε συμμαζεύεται και επομένως και πάλι η απόφαση για συμμετοχή είναι κατακριτέα), με την απόφαση για συμμετοχή στο «διάλογο», που εξαγγέλθηκε μόλις πρόσφατα, με νωπά μάλιστα συνταρακτικά γεγονότα, όπως η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, η εξέγερση του Δεκέμβρη, το όργιο της κρατικής καταστολής, κ.λ.π.;

Η αλήθεια είναι ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ -και ειδικά η ΠΑΣΚ που έχει και την πλειοψηφία των εδρών- στη φάση αυτή, επιχειρεί να συνδράμει το ΠΑ-

ΣΟΚ στην προσπάθειά του να εμφανιστεί ως «ήρεμη», «αποφασιστική» και «νομιμόφρον» δύναμη, που θα διεκδικήσει να είναι η επόμενη κυβέρνηση, μακριά από οπιδήποτε παραπέμπεται σε κίνημα και διεκδικήσεις.

Μετά τις καταγγελίες των πρωτοβάθμιων οργάνων, που πληθαίνουν μέρα με τη μέρα, πλήθυναν και οι εμφανίσεις του Μπράτη στα Μέσα, όπου διαμηνύει, κρατώντας «πτισινή», ότι η ΔΟΕ θα αποχωρήσει απ' το «διάλογο», αν η κυβέρνηση δεν ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας (χρηματοδότηση, ενίσχυση του δημόσιου σχολείου, κ.λ.π.). Το ίδιο αισχρός και απροκάλυπτος εμφανιστήκε και ο Πρόεδρος της ΟΙΕΛΕ (της Ομοσπονδίας των ιδιωτικών εκπαιδευτικών, που στήριξε με νύχια και δόντια όλες τις αντιδραστικές «μεταρρυθμίσεις» στην εκπαίδευση) Κουρουτός, μετά τη συνάντηση με τον

Σπηλιωτόπουλο. Πριν ακόμα συνεδριάσει το ΔΣ, αυτός έσπευσε να ανακοινώσει ότι με συντριπτική πλειοψηφία θα παρθεί απόφαση για συμμετοχή στο «διάλογο»!

Εχοντας ξαφνιάσει τα συνδικαλιστικά του στελέχη να συμπεριφέρονται ως βασιτάζοι του Σπηλιωτόπουλου (έστω και με «κριτική διάθεση»), το ΠΑΣΟΚ, σε κεντρικό επίπεδο, επιδιδεται σε μια άλλη φάρσα: τη διοργάνωση ενός παράλληλου «διάλογου» για την Παιδεία, με στημένες εκδηλώσεις και ακροστήριο. Εκεί θα αναλυθεί από την Ανούσια όλο το άγριο νεοφιλεύθερο πρόγραμμα, από το Λύκειο, στο οποίο θα γίνονται εξετάσεις από τάξη σε τάξη μέχρι να φθάσει κανείς στην τελική καρμανιόλα των εξετάσεων για το Εθνικό Απολυτήριο, τον προσδιορισμό των όρων εισαγωγής και των συντελεστών βαρύτητας από τα Ανώτατα Ιδρύματα, μέχρι το Ολοήμερο παιδοφυλακτήριο-προσφρογή του σχολείου στις εργασιακές σχέσεις-μπάχολο των γονιών (έμπνευση του ΠΑΣΟΚ) και την περίφημη «αποκέντρωση» του εκπαιδευτικού συστήματος, που μπάζει από την ορθάνοιχτη πόρτα την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Γιούλα Γκεσούλη

Συναινέσεις και αντιστάσεις

Πανελλαδική συνάντηση νηπιαγωγών

Ενάμισης μήνας απέμεινε περίπου από το Πάσχα, που συνήθως σηματοδοτεί και την έναρξη του τέλους της διεκδικητικής περιόδου κάθε σχολικής χρονιάς και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ κοιμάται ύπνο βαθύ, αφήνοντας για τρίτη στην ουσία χρονιά το νηπιαγωγείο στην τύχη του. Είναι γνωστό, ότι μετά την θέσπιση της μονοετούς υποχρεωτικότητας του νηπιαγωγείου (απόρροια της μεγάλης απεργίας των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας το 2006), η κυβέρνηση δεν πήρε κανένα απολύτως μέτρο για να στηρίξει αυτή την απόφαση (υποδομές, διορισμοί νηπιαγωγών, ιδρυση νέων νηπιαγωγείων). Αντίθετα ψήφισε τροπολογία, που ενσωμάτωσε στο νόμο για τα ευρωπαϊκά προγράμματα, με την οποία δινόταν (για μια υποτίθεται χρονιά) το δικαίωμα στους Δήμους και τους ιδιώτες εκπαιδευτικούς σταθμούς να ιδρύουν νηπιαγωγά την ίδια την πολιτική. Οι νηπιαγωγοί, είδαν και απόειδαν και έφτιοξαν Συντονιστική Επιπροπή, προσπαθώντας να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους. Οι έγινε ως τώρα σε επίπεδο αντιδρασης του συνδικαλιστικού κινήματος (στάσεις εργασίας, 24ωρες απεργίες) έγινε μόνο χάρις στην πίεση των νηπιαγωγών στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ. Τώρα, πλησιάζει ο καιρός να λήξει μια αικόμη σχολική χρονιά και να πάμε για εγγραφές νηπίων για τη νέα χρονιά στο ίδιο μαύρο τοπίο. Γ' αυτό και το Συντονιστικό των νηπιαγωγών καλεί σε πανελλαδική συνάντηση την Κυριακή, 8 του Μάρτη, στις 10 το πρωί στο Μαράσλειο. Οι ανάγκες των καιρών επιβάλλουν αυτή η συνάντηση να είναι και μαζική και να καταλήξει σε αποφάσεις για δράση, κόντρα στις προσδοκίες κυβέρνησης και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Οπως ήταν αναμενόμενο, η

Παράδειγμα αξιολόγησης

Ηαξιολόγηση των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αποτελεί βασική συνιστώσα του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και της κακόφημης Μπολόνια. Τα αποτελέσματά της είναι η κατάταξη-κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων, ο ασφυκτικός εναγκαλισμός τους με την καπιταλιστική αγορά και τις επιχειρήσεις, η τιμωρία με μαρασμό αυτών που δεν πληρούν τους ποσοτικούς δείκτες προσαρμογής στα κριτήρια της αγοράς. Στο πανηγύριδι καλούνται να ενσωματωθούν και οι φοιτητές. Το εγχείρημα έχει επιτυχία σε όλα τα Πανεπιστήμια που το φοιτητικό κίνημα έχει παραποτεμένη αυτή την πολιτική. Οι νηπιαγωγοί, είδαν και απόειδαν και έφτιοξαν Συντονιστική Επιπροπή, προσπαθώντας να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους. Οι έγινε ως τώρα σε επίπεδο αντιδρασης του συνδικαλιστικού κινήματος (στάσεις εργασίας, 24ωρες απεργίες) έγινε μόνο χάρις στην πίεση των νηπιαγωγών στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ. Τώρα, πλησιάζει ο καιρός να λήξει μια αικόμη σχολική χρονιά και να πάμε για εγγραφές νηπίων για τη νέα χρονιά στο ίδιο μαύρο τοπίο. Γ' αυτό και το Συντονιστικό των νηπιαγωγών καλεί σε πανελλαδική συνάντηση την Κυριακή, 8 του Μάρτη, στις 10 το πρωί στο Μαράσλειο. Οι ανάγκες των καιρών επιβάλλουν αυτή η συνάντηση να είναι και μαζική και να καταλήξει σε αποφάσεις για δράση, κόντρα στις προσδοκίες κυβέρνησης και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

■ Μεσαιωνας

Ενας 30χρονος άνδρας κεραυνοβολήθηκε από το ηλεκτρικό ρεύμα και πέθανε στον οικισμό των Ρομά στον Τύρναβο. Η παράγκα του πήρε φωτιά, το καλώδιο από το οποίο έπταιρνε παράνομα ρεύμα από στύλο της ΔΕΗ ελιωσε και όταν πήγε να ρίξει νερό έπιασθε ηλεκτροπληξία. Ήταν αναμενόμενο να συμβεί κάτι τέτοιο, αφού παρά τις χρόνιες εκκλήσεις τους να τους δοθεί η δυνατότητα κανονικής ηλεκτροδότησης αυτό δεν γίνεται. Ετσι, παίρνουν ρεύμα παράνομα, η ΔΕΗ ξηλώνει τα καλώδια, αυτοί τα ξαναβάζουν και η ταλαιπωρία τους τελειωμό δεν έχει. Τώρα ήρθε και ο θάνατος για να αποκαλύψει μια αικόμη πτυχή του μεσαίωνα στον οποίο έξαναγκάζονται να ζουν οι Ρομά στη χώρα μας. Εναν μεσαίωνα που δεν θεωρείται καν είδηση, αν σκεφτούμε ότι ο τραγικ

ANTIKYNΩNIKA

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα; ως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Και τώρα τι να γράψεις για τη νέα Βάρκιζα, έξι δεκαετίες μετά; Οι απόγονοι εκείνων που μάζεψαν τα όλα, τα βλέπουν τώρα να επιστρέφουν. Κι αν δεν έρθει ο νέος Βαν Φλιτ (ποια κουνούπια ρε;) να βάλει μια τάξη [κλάσε λέγεται στα γερμανικά], δεν τα βλέπω καλά τα πράματα... Γιαρά τις φιλότιμες προσπάθειες των ελληνόφωνων υποκριτών –στα αγγλέζικα λέγονται pretenders– να πείσουν εγγράφως τον κόσμο ότι τη βία –στα ιταλικά βία σημαίνει δρόμος– τη γεννά η άκρα αριστερά! Αν είναι αυτό που κατάλαβαν –κνέγκε στα αρβανίτικα– από την άδλια χαμοζώη του γυμνοσάλιαγκα που γλείφοντας, έρποντας και με τα κέρατά τους διάγουν, η στήλη εκφράζει τα δερμά συλλυπητήριά της. Αν πάλι τους επιβάλλουν να τα λένε αυτά οι σκοτεινές σκιές που τους καθοδηγούν, τότε –μεσούντος και του ασφοτί καρναβαλιού– έχουμε τζάκ ποτ συλλυπητήριαν... Μικρό διάλειμμα να πάω να βοηθήσω τη φίλη μου Γκρέτελ που ξερνάει –τα διάθασε κι αυτή– κι επανερχόμαστε.

Ολα οκεί, είμαστε και πάλι μαζί αφού η Γκρέτελ ανένηψε λέγοντας το όχετο «Βασιλικότερος του βασιλέως ο Βασίλης, ακόμα και οι μετακρηπύζεις των μνημονεύουν». Δόξα τω λαώ που λέει κι ο θεός.

Εμφανείς οι συνέπειες της κρίσης

λαού, που λάσου-λάου συνώμθησαν και παρόπλισαν μπροστά στις αναπηρικές τηφλεοράσεις. Δεν μπορεί η σχέση τους με το πόπολο να είναι αυτή της αναγγελιάς κρίσεων και της διαρκούς λήψεως έκτακτων μέτρων [έκτακτα τα μέτρα σας αγαπητοί, μπράβο!]. Μπορεί να νομοδετεί η άρχουσα τάξη, αλλά τι γίνεται με την υπάρχουσα αταξία; Δεν θα πρέπει κι εμείς να πάρουμε μέτρα; Η Κοκκινοσκούφιτσα έχει ήδη πάρει πολλά μέτρα στο δάσος, ξύλινα, μεταλλικά, μεζούρες, μετροταϊνίες. Αύριο μπορεί να του έρθει του Κακλαμονεύ να το τσιμέντωσει, να μην ξέρουμε τι γίνεται; Ρε μπας κι ήταν ο μακρύς βραχίονας της μαρίας που τσιμέντων δύματα και του 'μεινε -και αυτό- το κουσούρι;

Ο Παλαιοκώστας έφυγε, ο Παλαιοκώστας πάει. Μόνον οι κακεντρεχείς και οι «κουμουνιστές» δεν θέλουν το μεγάλο επίτευγμα -μέρους του νέου σωφρονιστικού κώδικα- της λειτουργίας ημιμόνιμου ελικοδρομίου για την αναψυχή διακεκριμένων εγκλείστων των φυλακών Κορυδαλλού. Το κράτος επανιδρύεται με ταχείς ρυθμούς και αριθμούς και δεν είναι μακριά η μέρα [ή νύχτα] που θα ενταχθούν κι άλλοι στο νέο πρόγραμμα ΣΚΑΜΕ (Σωφρονίζομαι Και Αποδρώ Με Ελικόπτερο]. Και προς επίρρωση της αποφασιστικότητας και της αυνέπειας με την οποία προχωρά το πρόγραμμα της επανιδρούσης, δεν μπορούμε παρά να εξάρουμε [και να επτάρουμε, ακόμα και να οκτάρουμε] την κίνηση του πρωθυπουργού να περιστελεί τις δημόσιες δαπάνες, βάζοντας μαχαίρι στις προσλήψεις πληγ υειδίας και παιδείας. Οπως και να το κάνεις, η αντικατάσταση του πριονιού από το μαχαίρι είναι κάτι. Εδώ θα πρέπει να επισημάνουμε την ευαισθησία σ' αυτούς τους δύο τομείς -υγεία και παιδεία, για να μην πούμε βέβαια και για την υπερευαισθησία στην προσωπικής επιστασίας υπόθεση που ακούει στο όνομα πολιτισμός- η οποία είναι πασιδήλη κάθε στιγμή που περνάει μετά από κείνο το πάρτι-νάρτι στις εφτά του Μάρτη...

Στα πλαίσια των παροχών προς το πόπολο, η λαγάνη της καθαρότητας της Δευτέρας –ημέρας που παραδοσιακά ακολουθεί το ρυπογόνο διήμερο της καρναβαλικής κορύφωσης– δα κοστίζει μόνο 2,5 ευρώπουλα! Ούτε ένα χιλιαρικάκι δηλαδή. Οι ρομαντικοί διασάντες των παραδόσεων που πλακώνονται στο ξύλο με τα παιδιά τους για να πετάξουν χαρταετό, ας συνυπολογίσουν στα έξιδα και το κόστος αυτού, ενώ δεωρούμε περιπτό να υπενθυμίσουμε τις τιμές καλαμαρακίων, μαλακίων, ελαίων, ταραμά, χαλβά και άλλων εδεσμάτων που σαβουρώνουν οι πιοτοί-οπαδοί της πρόσθιτης νηστείας [πέρα από την δια κυβερνητικών διατάξεων επιβαλλόμενη]. Είπα χαλβάς και δυμήδηκα ότι ο Χαϊτόγλου δεν κατάφερε να πάρει πίσω «ως αποζημίωση για παραλείψεις της ΕΛΑΣ» τα λύτρα που κατέβαλε. Τελικά, μάλλον έχουν στενέψει πολύ τα οικονομικά περιθώρια, αφού δεν υπάρχουν money εξ ουρανού ούτε για τους στυλοβάτες της ανάπτυξης...»

Κι αν δεν πάρω το νόμιμο καθ' ημέρα γιασούνται –τόσο βγαίνει– της αύξησης σύντροφε εκδότη, αν δεν μου δώσετε και προστασία μετά τη σποχοποίηση των ασκητικών μορφών λειτουργών της ενημέρωσης, δ' αναγκαστώ να προσφύγω στη ΓΣΕΕ (Γκαγκάν Σέχτα Εκτελειμένων Εργατοπατέρων) και να καταγγείλω μονομερή βλαπτική μη μεταβολή. Ξέγημένα πράματα...

kokinooskoufitsa@eksegersi.gr

Ποιοι φοβούνται τους «Παλαιοκώστες»;

Την ώρα που το πανελλήνιο πτανηγύριζε για την απόδραση-καρμπόν των Β. Παλαιοκώστα και Α. Ριζάι από τον Κορυδαλλό, οι γνωστοί τηλερουφιάνοι έβγαζαν αφρούς από το στόμα και καπνούς από τ' αυτιά, στήνοντας στο σκαμνί τους φύλακες επειδή δεν πυροβόλησαν κατά του ελικοπτέρου. Μάλιστα δεν σήκωναν αντίρρηση και έκοβαν με σκαιό τρόπο όπιον δοκίμαζε να τους πει μια-δυο αλήθειες και να αποφορτίσει το κλίμα.

Ποιες είναι αυτές οι αλήθειες; Οτι ο ίδιος ο νόμος αναγνωρίζει στον κρατούμενο το δικαίωμα να αποδράσει, αναζητώντας την ελευθερία του. Γ' αυτό και το σχετικό αδίκημα είναι ένα ελαιφρύτατο πλημμελήμα που τιμωρείται με φυλάκιση το πολύ 6 μηνών. Αυτοί, όμως, ζητούν να επιβάλλεται η ποινή του θανάτου. Και μάλιστα του θανάτου όχι μόνο κρατούμενων που προσπαθούν να αποδράσουν, αλλά και άσχετων, ανυποψίαστων ανθρώπων. Του πιλότου που ήταν όμηρος αυτών που οργάνωσαν την απόδραση και των ανθρώπων στα κεφαλία των οποίων θα έπεφτε το ελικόπτερο, αν χτυπιόταν ο πιλότος ή κάποιο ζωτικό τμήμα του. Οι άνθρωποι που «έθαψαν» τη

μεγάλη κινητοποίηση των κρατούμενων σ' όλες τις φυλακές της χώρας, οι άνθρωποι που δεν είπαν και δεν έγραψαν τίποτα για την αθέτηση των κυβερνητικών υποσχέσεων προς τους απεργούς πείνας κρατούμενους, ξαφνικά έκαναν πιρώτο θέμα την απόδραση δυο κρατούμενων και ζήτουν αίμα. Αυτή είναι η «υπέρτατη αξία της ανθρώπινης ζωής», για την οποία μιλούν διαφρκώς και αδιαλείπτως! Αν αυτό δεν είναι φασισμός αμερικανοϊστρατηλινού τύπου, τότε τι είναι φασισμός;

Από κοντά το ΠΑΣΟΚ, που από το Δεκέμβρη και δω πιέζει από τα δεξιά την κυβέρνηση, παίζοντας με την ανασφάλεια των «νοικοκυραίων» και εξάπτοντας δ, τι συντηρητικό και φασιστικό ένστικτο υπάρχει στη χώρα. Ο Παπανδρέου έφτασε στο σημείο να ζητήσει προ ημερήσιας διάτοξης συζήτηση στη Βουλή για την «ασφάλεια». Αποσπόμε μερικές χαρακτηριστικές φράσεις από την επιστολή που έστειλε στον πρόεδρο της Βουλής την περασμένη Τρίτη, δηλωτικές του κλίματος που προσπαθεί να καλλιεργήσει: «Γενικευμένο αίσθημα ανομίας επικρατεί σε όλη τη χώρα» – «Στις γειτονίες η ελληνική οικογένεια έχει χάσει κάθε αίσθημα ασφάλειας» – «Η διάλυση του κράτους πή-

τα χαρακτηριστικά γελοιοποίησης των μέτρων ασφαλείας στης δικαιοστικές φυλακές Κορυδαλλού» – «Αυτή η εικόνα συμπληρώνεται από τα πρόσφατα γεγονότα εκτεταμένης βίας στα κέντρα των πόλεων μας» – «Αναβιώνουν ταυτόχρονα και πολλαπλασιάζονται τρομοκρατικές πρακτικές» – «Κατόπιν αυτών, ζητώ κύριε Πρόεδρε... να ορίσετε συγκεκριμένη ημέρα για τη διεξαγωγή συζήτησης προ ημεροσίας διατάξεως, σχετικής με τη διάλυση του κράτους και της συνακόλουθης αδυναμίας του να εξασφαλίσει στοιχειώδη προστασία και ασφάλεια στην καθημερινή ζωή των πολιτών».

Τι είναι, όμως, αυτό που ξεσήκωσε αυτόν τον φασιστικό κουριναχτό; Οχι το ότι δραπέτευσαν δύο κρατούμενοι, αλλά ο τρόπος με τον οποίο δραπέτευσαν και ότι σηματοδότησε. Ήταν οι συγκεκριμένοι κρατούμενοι, που είχαν δραπέτευσει με ελικόπτερο και ξανδραπέτευσαν με τον ίδιο τρόπο, ξεφτιλίζοντας το κράτος και καθιστώντας το αντικείμενο άπειρων ανεκδότων. Είναι, όμως, και κάτι άλλο, που μπορεί να μη συνειδητοποιεί όλος αυτός ο κόσμος που χαίρεται με τη δραπέτευση και φτιάχνει καθημερινά καινούργια ανέκδοτα, το συνειδητοποιούν όμως οι επιφορτισμένοι με την προπογάνδα της αστικής ιδεολογίας, γ' αυτό και αφρίζουν από το κακό τους. Είναι το μήνυμα πως το αστικό κράτος δεν είναι ανίκητο, δεν είναι ο πανί-

■ Η λογική του φασισμού

«Ο νομοταγής πολίτης δεν έχει τίποτε να φοβηθεί». Τετράγωνη η λογική του Αντώναρου που απαντούσε σε δημοσιογραφικά ερωτήματα για τα νέα μέτρα που σχεδιάζει να πάρει η κυβέρνηση ονομαστικοποιώντας και τα καρτοκινήτα της τηλέφωνα.

Πρόκειται για μια ξεκάθαρα φασιστική λογική. Την εφάρμοσαν τα ναζιστικά καθεστώτα του μεσοπόλεμου. Τη διακήρυξαν συνεχώς οι συνταγματάρχες της ελληνικής χούντας την περίοδο της βασιλείας τους. Την επανέφερε ο πασοκοκός θίασος την περίοδο της τρομούστερίας, όταν δοι οι Ελληνες καλούνταν να γίνουν ρουφιάνοι, να παρακολουθούν τους γείτονές τους αν παραγγέλλουν συχνά φαγητό από ντελβέρι και να τηλεφωνούν στον ειδικό αριθμό της Ασφόλειας. Και τότε και τώρα το επιχείρημα είναι το ίδιο: «Ο νομοταγής πολίτης δεν έχει τίποτε να φοβηθεί».

Στην πραγματικότητα, τέτοιου τύπου μέτρα είναι εντελώς αναπτυτελεσματικά, αν πρόκειται για οργανωμένη παρανομία (είτε πρόκειται για παράνομες επαναστατικές οργανώσεις είτε για την παρανομία του λεγόμενου «κοινού ποινικού δικαίου»). Παράνομη δράση, άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο αποτελεσματική, υπήρχε και πριν ανακαλυφθούντα κινητά και το Ιντερνετ. Η πιο απλή σκέψη που μπορεί να κάνει κάποιος είναι η αγορά ενός κινητού από ξένη χώρα ή η αγορά κινητού με ψεύτικο όνομα. Η μόνη αποτελεσματικότητα που έχουν τέτοιου ειδούς μέτρα είναι η τρομοκράτηση του πληθυσμού. Η εμπέδωση του φόβου μπροστά στον «παντοδύναμο μεγάλο αδελφό». Η εξαφάνιση της ιδιωτικότητας και η μετατροπή του πολίτη της αστικής δημοκρατίας σε υπήκοο, δηλαδή υποτοαγμένο στο κράτος της βίας.

σμούς, ανεξάρτητα από τη συνειδηση που έχουν τα πρόσωπα που εμπλέκονται σ' αυτούς τους μηχανισμούς (διανοούμενοι). Η ανάγνωσή τους είναι μονόπλευρη και αναδεικνύει τα απομικιστικά στοιχεία και όχι τα μηνύματα που έχουν ευρύτερη κοινωνική και κινηματική σημασία.

Ο αστικός μπαξές έχει απ' όλα. Έχει εκείνους που αφρίζουν από το κακό τους και ζητούν αίμα, για να μην ξαναεφτιλιστεί το κράτος, έχει και εκείνους που θεωματοποιούν την απόδραση και ηρωοποιούν τους δραπέτες, μένοντας μόνο σ' αυτό.

■ Κατασταλτική υστερία

Προσπαθώντας να αποσείσει τις ευθύνες που το σύστημα αντικειμενικά της ζητά, η κυβέρνηση Καραμανλή έστησε στον τοίχο τους φύλακες και τον πιλότο του ελικόπτερου. Ο Αντώναρος έριξε τη γραφμή: «Αυτή η εγκληματική ενέργεια δε θα μπορούσε να γίνει, δε θα μπορούσε να πετύχει, χωρίς τη συμμετοχή στελεχών του σωφρονιστικού συστήματος, σε όλα τα επίπεδα, από μέσα». Πριν ακόμα γίνει οποιαδήποτε ανακριτική πράξη, ο εκπρόσωπος του πρωθυπουργού είχε αποφανθεί. Και η πειθήμια Δικαιοσύνη έσπευσε να εκτελέσει την εντολή, δικάζοντας με τη διαδικασία του αυτόφωρου τον πιλότο και μερικούς φύλακες. Μέχρι και προφυλάκιση τους επέβαλε, παραβιάζοντας κατάφορα την ίδια τη διαδικασία του αυτόφωρου.

Στην ίδια κατεύθυνση ο νεόκοπος υπουργός Δικαιοσύνης Ζήτησε από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και τον πρόεδρο της Αρχής Καταπολέμησης Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες «το άνοιγμα των λογαριασμών δύο των υποδίκων και των εργαζομένων στη συγκεκριμένη πτέρυγα των φυλακών». Λες και υπάρχει περίπτωση, αν κάποιοι πήραν λεφτά για να βοηθήσουν στην απόδραση, να τα έχουν καταθέσει στους προσωπικούς τους λογαριασμούς

Δεν έχουμε καμιά διάθεση να υπερασπιστούμε ανθρώπους που υπηρετούν ένα διεφθαρμένο, καταπιεστικό σύστημα, ένα σύστημα εξόντωσης ανθρώπων. Ούτε, δώρως, και να δώσουμε συγχωροχάρτι στην κυβέρνηση και σε όλους εκείνους (πολιτικούς και μινιτάνθρωπους) που προωθούν το σύγχρονο φασισμό.

■ Επιστρέφει το μετάλλιο στους Σιωνιστές

Είσαστε ίδιοι με τους ναζί

«Η οικογένεια Χαήμ Μπενρουμπτή είχε συλληφθεί από τη Γκεστάπο, αλλά κατάφερε να δραπετεύσει και ζητούσε απεγνωσμένα καταφύγιο. Ο Κωνσταντίνος Αναγνωστόπουλος, γνωστός χειρουργός στην πόλη των Πατρών, έκρυψε για ενάμιση χρόνο στην κλινική και το σπίτι του, με κίνδυνο της ζωής του, το ζεύγος Μπενρουμπτή και τα δυο παιδιά τους Σάμη και Νέλλη. Ο Δρ. Αναγνωστόπουλος, εμπνεόμενος από καθαρά ανθρωπιστικά αισθήματα και παραβλέποντας τους τρομερούς κινδύνους που συνεπάγονταν οι πράξεις του αυτές, βοήθησε αφενός την οικογένεια Μπενρουμπτή και αφετέρου παρείχε επανελημένα ιατρική περιθωληψη σε τραυματισμένους αγωνιστές της Αντίστασης.

Ιερουσαλήμ, 26 Φεβρουαρίου 1989»

Αυτό είναι το κείμενο σ' ένα τιμητικό δίπλωμα που αναφέρεται στη διάσωση της οικογένειας Μπενρουμπτή (η γνωστή οικογένεια καπιταλιστών) από το γιατρό Κωνσταντίνο Αναγνωστόπουλο, στη διάρκεια της κατοχής. Το δίπλωμα, μαζί μ' ένα τιμητικό μετάλλιο, παρέλαβε ο γιος του Βίκτωρας Αναγνωστόπουλος, σε ειδική τελετή που έγινε το 1989 στην Ιερουσαλήμ πρεσβεία, προκειμένου να τιμηθούν Ελληνες που έκρυψαν και διέσωσαν Εβραίους στη διάρκεια της ναζιστικής κατοχής. Ολοι όσοι τιμήθηκαν κλήθηκαν να φυτέψουν και ένα δέντρο στο Yad Vashem, το διάσημο Μνημείο του Ολοκαυτώματος που έχει χτιστεί στο Τελ-Αβίβ.

Ο Κ. Αναγνωστόπουλος ήταν γνωστός χειρουργός της Πάτρας, με δική του κλινική. Στην κλινική και το σπίτι του

(που επικοινωνούσαν με έναν κήπο) έκρυψε την οικογένεια Μπενρουμπτή παίρνοντας ένα τεράστιο ρίσκο για τον ίδιο και την οικογένειά του (σύζυγος και δύο ανήλικα παιδιά). Το ρίσκο ήταν όλο δικό του, γιατί η εβραϊκή οικογένεια δεν είχε να χάσει τίποτα. Το ρίσκο ήταν αικόμη μεγαλύτερο, γιατί ο Κ. Αναγνωστόπουλος αντιμετώπιζε συχνές εφόδους από τους κατακτητές, οι οποίοι έψαχναν μη τυχόν νοστήλευ μοχητές της Αντίστασης (όπως και έκανε πολλές φορές). Έχει επίσης τον κίνδυνο καρφώματος από κάποιον από το προσωπικό της κλινικής, αφού δεν ήταν καθόλου φυσιολογικό δυο δωμάτια να είναι μονίμως κατειλημένα από τους διοικούσαν ανθρώπους.

Σήμερα, ο γιος του Βίκτωρας επιστρέφει το μετάλλιο και το τιμητικό δίπλωμα στο σιωνιστικό κράτος, καταγγέλλοντας και μ' αυτό τον τρόπο το έγκλημα της Γάζας.

Στα τέλη του Γενάρη βρέθηκε στη Βηρυττό. Εκεί εμφανίστηκε σε μια τηλεοπτική εκπομπή, όπου ζήτησε από την επέστρεψε στην Ελλάδα, πηγε στη Θεσσαλονίκη, την πόλη όπου προπολεμικά υπήρχε η μεγαλύτερη εβραϊκή κοινότητα στην Ελλάδα (που είχε και τα περισσότερα θύματα, όπως είναι γνωστό) και κατέθεσε τα μετάλλια στο μνημείο των θυμάτων του Ολοκαυτώματος. «Αυτό είναι για τους νεκρούς», είπε αφήνοντας ένα μικρό καντήλι, «κι αυτό είναι για τους ζωντανούς», είπε αφήνοντας το δίπλωμα και το μετάλλιο, με μια μικρή επιγραφή που έγραψε: «Κατατίθεται εδώ σε ένδειξη σεβασμού για τα θύματα. ΟΛΑ τα θύματα». Λίγες μέρες αργότερα, οι οδελφοί Michaei και Osha Neumann, καθηγητής Φιλοσοφίας σε καναδικό πανεπιστήμιο ο πρώτος και δικηγόρος στο Μπέρκλεϊ ο δεύτερος έστειλαν παρόμοια επιστολή στον πρόεδρο του Ιερουάλ Σίμων Πέρες ο συγγραφέας Jean-Moises Braithberg με την οποία του ζήτησε να αφαιρέσει την πλάκα με το όνομα του πατέρου του από το Yad Vashem. Λίγες μέρες αργότερα, οι οδελφοί Michaei και Osha Neumann, καθηγητής Φιλοσοφίας σε καναδικό πανεπιστήμιο ο πρώτος και δικηγόρος στο Μπέρκλεϊ ο δεύτερος έστειλαν παρόμοια επιστολή στον πρόεδρο του Ιερουάλ και στον διευθυντή του Yad Vashem, με την οποία τους ζήτησαν να αφαιρέσουν το όνομα της γιαγιάς τους από τον τείχο του μνημείου.

Τρία παραδείγματα ανθρώπων από διαφορετικές χώρες που προέβησαν την ίδια πράξη. Το γεγονός αυτό δείχνει ότι υπάρχουν οι δυνατότητες να δημιουργηθεί

Δεν χρειάζεται να γράψουμε εμείς τίποτ' άλλο για τη σημασία αυτής της πράξης. Μιλά η ίδια η πράξη. Σήμειώνουμε μόνο ότι ανάλογες κινήσεις έχουν ήδη γίνει στο εξωτερικό από Εβραίους. Αναφέρουμε δύο περιστατικά που έχουν περιέλθει σε γνώση μας. Την ίδια περίοδο που ο Βίκτωρας βρισκόταν στη Βηρυττό, δημοσιεύτηκε στη γαλλική Monde επιστολή που απέστειλε στον πρόεδρο του Ιερουάλ Σίμων Πέρες ο συγγραφέας Jean-Moises Braithberg με την οποία του ζήτησε να αφαιρέσει την πλάκα με το όνομα του πατέρου του από το Yad Vashem. Λίγες μέρες αργότερα, οι οδελφοί Michaei και Osha Neumann, καθηγητής Φιλοσοφίας σε καναδικό πανεπιστήμιο ο πρώτος και δικηγόρος στο Μπέρκλεϊ ο δεύτερος έστειλαν παρόμοια επιστολή στον πρόεδρο του Ιερουάλ και στον διευθυντή του Yad Vashem, με την οποία τους ζήτησαν να αφαιρέσουν το όνομα της γιαγιάς τους από τον τείχο του μνημείου.

Στην Ελλάδα υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που έχουν πάρει μετάλλια όπως η οικογένεια του γιατρού Αναγνωστόπουλου. Οποιος γνωρίζει τέτοια οικογένεια ας την τηληφορήσει για την ενέργεια του Βίκτωρα και ας της ζη-

Προβολές στο πάρκο Κύπρου και Πατησίων

Πέμπτη 26/2, 22.00 μμ: Αρτος Ημών (ντοκιμαντέρ - η βιομηχανοποίηση των διατροφικών μας συνηθειών)

Σάββατο 28/2, 21.00 μμ: Themroc (ταινία - η εξέγερση ενάντια στην καθημερινή μιζέρια)

Κυριακή 1/3, 21.00 μμ: Μοντέρνοι καιροί, Το χαμόνι

Τρίτη 3/3, 22.00 μμ: Fed up (ντοκιμαντέρ - μεταλλαγμένα, πολυεθνικές εταιρίες, διατροφή)

Πέμπτη 5/3, 22.00 μμ: Ο πόλεμος της φωτιάς (ταινία - η πάλη του πρωτόγονου ανθρώπου για την επιβίωση)

Λόγω ασθένειας μέλους της οικάδας, η E.P.E.T.A. αναγκάστηκε να αναβάλλει τον πρώτο κύκλο των παραστάσεών της με τους «Θεατές» του Μάριου Ποντίκα (25-28 Φλεβάρη).

Εποιητικές παραστάσεις στο θέατρο του Φιλοπρόσδιο Ομίλου Υμηττού (Ανδρέα Λευτάκη-Αμισσού-Σμύρνης, Υμηττός, 210-7625856) θ' αρχίσουν στις 10 Μάρτη και θα κρατήσουν μέχρι τις 15.

Την Πέμπτη 19 Φλεβάρη, σε μια κατάμετρη δικαστική αίθουσα του Ιράκ, ο Muntadar al-Zaidi, ο δημοσιογράφος που είχε το θάρρος να πετάξει τα παπούτσια του στο Μπους, στο ταξίδι του πρώτης προέδρου των ΗΠΑ για τον... αποχαιρετισμό των ιρακινών υπηκόων του, στις 15 Δεκέμβρη του 2008, έγινε δεκτός με χειροκροτήματα και αραβικούς αλλαγμούς από το ακροστήριο. Εφέρε στους ώμους του πολιτική εσάρπτα, την πηγή του δίκιου του, το σύμβολο της αντίστασης, την ιρακινή σημαία. Οταν εκτόξευε τα παπούτσια του κατά του Μπους, που δυστυχώς δεν βρήκαν το στόχο, φώναξε: «Αυτό είναι το φιλί του αποχαιρετισμού, σκύλε». Στη συνέχεια οι άνδρες ασφαλείας των συνέλαβαν και τον ξυλοφόρτωσαν. Εκτότιτος είναι προφυλακισμένος!

Η κυβέρνηση των δωσιλογών του Ιράκ καταδίκασε την πράξη του Zaidi ως «άσεμνη». Την ίδια στιγμή θελήσαν να τον δικάσουν για επιθέση ενάντια σε πρόεδρο ξένου κράτους, κατηγορία που επισύρει ποινή μέχρι και 15 χρόνια κάθειρξη. Ο Zaidi, όμως, έγινε ήρωας για όλο τον αραβικό κόσμο, επειδή είχε τα κότσια να προσβάλει με τον χειρότερο τρόπο τον απερχόμενο ηγέτη της υπερδύναμης σε ένα αραβικό προτεκτοράτο των ΗΠΑ. Η πράξη του θρήκε μημένες σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Υιοθετήθηκε ακαριαία από τους Αραβες, που στις προερείς αλληλεγγύης στη δοκιμαζόμενη Γάζα εκτόξευαν παπούτσια έξω από τις πρεοβάσεις των ΗΠΑ και των Σιωνιστών. Γ' αυτό και αναβάλλουν συνεχώς τη δίκη

Δώστε τα πίσω σ' αυτούς

Του Βίκτωρα Αναγνωστόπουλου-Μελκιάδες

Στις 28 Ιανουαρίου 2009, δηλαδή τις μέρες του πολέμου στη Γάζα, ο εβραϊκής καταγωγής Jean-Moïse Braithberg έστειλε μια επιστολή στον πρόεδρο του Ισραηλινού κράτους Σίμων Πέρες, με την οποία του ζητούσε η αναμνηστική πλάκα η οποία απενεμήθη στον πατέρο του να αφαιρεθεί από το Yad Vashem, το γνωστό αλουτόλιο όπου φυτεύουν ένα δενδρύλιο όσοι έκρυψαν και έσωσαν Εβραίους κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου (Le Monde, 28-1-09).

Ηταν μια πράξη εξαιρετικού θάρρους και ευγένειας, ιδιαίτερα γιατί προερχόταν από έναν εβραϊκής καταγωγής συγγραφέα.

Χωρίς να γνωρίζω την πράξη του, καλεσμένος στη Βηρυτό τον καιρό του πολέμου, σε ένα Συνέδριο Αλληλεγγύης στη Γάζα, αποφάσισα να επιστρέψω το ανάλογο αναμνηστικό μετάλλιο και το συνοδευτικό δίπλωμα από το Yad Vashem, τα οποία παραδόθηκαν στην οικογένεια μου από την Ισραηλινή Πρεσβεία της Αθήνας το 1989. Για τους διοικούς που επικαλέστηκε και ο Jean-Moïse Braithberg.

Οι άνθρωποι αυτοί, το Σιωνιστικό κράτος, σήμερα και επί εξήντα χρόνια δεν αντιπροσωπεύουν τα θύμα

KONTRA

Στις εξέδρες απέναντι, στους δρόμους μαζί...

«Γεμάτος» από αγωνιστικά κά και εξωαγωνιστικά περιστατικά ήταν ο τελικός κυπελλού στο μπάσκετ ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό. Στο παιχνίδι είχαμε αναφερθεί στο προγόμνευ φύλλο, με αφορμή την απόφαση της ΕΟΚ να παρακολουθήσουν τον αγώνα λιγότεροι από 2.000 θεατές, προκειμένου να μην έχουμε επεισόδια. Το τεράστιο πανό που κάλυπτε τη μια άδεια κεντρική εξέδρα μας θύμιζε από την πρώτη στιγμή την ξεφτίλα του ελληνικού μπάσκετ.

Πριν την έναρξη του αγώνα, είχαμε σοβαρά επεισόδια ανάμεσα στους οπαδούς του Παναθηναϊκού και τους μπάτσους (ο επικεφαλής των ΜΑΤ, κατά τη διάρκεια του σωματικού ελέγχου, είχε την απαίτηση οι πράσινοι οπαδοί να του παραδώσουν τις ζώνες των παντελονιών τους!). Οι βάζελοι αντέδρασαν και πέταξαν καθίσματα εναντίον των ΜΑΤάδων, οι οποίοι στη συνέχεια έκαναν Π στην εξέδρα και για περισσότερο από δέκα λεπτά ξυλοφόρτων τους πράσινους οπαδούς. Ο τελικός λόγος έλλειψε να τινάχτει στον αέρα και μετά από παρέμβαση ανθρώπων της πράσινης ΚΑΕ οι μπάτσοι αποχωρήσαν από την εξέδρα και τα πνεύματα ηρέμησαν. Σε δύο αναρωτιούνται για τη στάση των μπάτσων θα τρέπεται να θυμίσουμε ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα οι οπαδοί του Παναθηναϊκού έχουν πολλές φορές ξυλοφόρτωσε και ξεφτίλισε τα ΜΑΤ σε ποδοσφαιρικούς αγώνες των πράσινων. Στο Ελληνικό, λοιπόν, οι μπάτσοι βρήκαν την ευκαιρία, λόγω της στενότητας του χώρου, να πάρουν την ρεβάνσ και δεν την άφησαν να πάει χαμένη, παρά την αλγενή εντύπωση του προκάλεσε η συμπεριφορά τους.

Ο αφρικανικής καταγωγής γάλλος ποδοσφαιριστής της Σεβιλλής Φρεντερίκ Κανουτέ έγινε ακόμη πιο δημοφιλής. Αιτία; Η τιμωρία του από την πειθαρχική επιτροπή της Ισπανικής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου για την πράξη αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, κατά τη διάρκεια της αναμέτρησης Σεβίλλη - Ντεπορτίβο Λα Κορούνια. Οπως είχαμε γράψει πριν μερικά φύλλα, ο Κανουτέ πέτυχε το δεύτερο γκολ της ομάδας του και προτού προλάβουν οι συμπαίκτες του να τον «πνίξουν» στις αγκαλιές τους, εκείνος σήκωσε τη φανέλα και άφησε να φανεί η λέξη «Παλαιστίνη», γραμμένη τέσσερις φορές στο φανελάκι που φορούσε από μέσα, σε ισάριθμες γλώσσες: αγγλικά, αραβικά, γερμανικά, κινέζικα. Η πειθαρχική επιτροπή προφανώς ενοχλήθηκε με αυτό καθώστι το μήνυμα του Κανουτέ, ειδιάλως δεν θα τον τιμωρούσε με το ανώτατο προ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

οποίος
έβαλε

τρία σερί τρίποντα όταν το παιχνίδι ήταν στην κόψη του δυραφιού και έριξε τους ερυθρόλευκους στο καναβάτσο.

Μετά τη λήξη του αγώνα, το σκηνικό της έντασης μεταφέρθηκε στην πλευρά των ερυθρόλευκων. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού δεν άντεξαν την ήττα και την έπειση στον προπονητή και τους παίχτες της ομάδας τους. Ο Γιαννάκης άκουσε ουκ ολίγα γαλλικά και εναντίον του εκτοξεύτηκαν μερικά καθίσματα, ενώ ο Βασιλόπουλος, που προσπάθησε να ηρεμήσει τους οπαδούς της ομάδας του, προπηλακίστηκε και φυγαδεύτηκε άρον-άρον από τους υπευθύνους ασφαλείας της ερυθρόλευκης ΚΑΕ. Το κλίμα στο λιμάνι είναι ιδιαίτερα τεταμένο, μετά τις αλλεπάλληλες ήττες σε Ευρώπη (ποδόσφαιρο) και Ελλάδα (ποδόσφαιρο και μπάσκετ) και όλοι ελπίζουν σε νίκες αύριο, όταν οι ερυθρόλευκοι υποδέχονται τους πράσινους στο Καραϊσκάκη και στο ΣΕΦ για τα ντέρμπι σε ποδόσφαιρο και μπάσκετ. Και μπορεί στο τόπο οι δυο αντίπαλοι να αγωνίζονται για το γόντρο, αφού ο Ολυμπιακός έχει καπαρώσει τον τίτλο, στην πορτοκαλί μπάλα άμως τα πρόγματα είναι διαφορετικά. Ο νικητής καπαρώνει την πρώτη θέση της βαθμολογίας στην κανονική περίοδο και συνεπώς το πλεονέκτημα έδρας για τα πλαϊ-

αυτά. Ο Κανουτέ δεν είναι ο πρώτος ποδοσφαιριστής που τιμωρείται για εκδήλωση αλληλεγγύης. Μερικά χρόνια πριν, η ΦΙΦΑ είχε τιμωρήσει με πρόστιμο τον άγγλο ποδοσφαιριστή της Λίβερπουλ Ρόμπι Φάουλερ, γιατί είχε γράψει στη φανέλα του σύνθημα συμπαράστασης στην απεργία των λιμενεργατών ενάντια στην πολιτική της Θάτσερ. Άλλη μια χαρακτηριστική περίπτωση εκδήλωσης αλληλεγγύης κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα είναι αυτή του αργεντινού ποδοσφαιριστή Σορίν και μερικών ακόμη ομοεθνών του, που «έσπασαν» τη σχετική απαγόρευση και στήριξαν τους απεργούς εκπαιδευτικούς. Ήταν η εποχή της εξέγερσης στην Αργεντινή, τότε που κατέρρευσαν οι συνταγές του ΔΝΤ και μαζί τους η οικονομία της χώρας. Στην περίπτωση αυτή δεν έχαμε τιμωρία των παιχτών, αυτό όμως δεν μειώνει σε τίποτε την πράξη τους. Τα πρόστιμα στους Φάουλερ και Κανουτέ αποτελούν διαχρονικούς τίτλους τιμής για τους ίδιους, ενώ την ίδια στιγμή οι καρεκλοκέντωροι «τιμωρού» τους γίνονται συνώνυμα της γελοιότητας...

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Ο τίτλος της στήλης είναι σύνθημα σε πανό που σήκωσαν στο γήπεδο του Περιστερίου οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΣ Γιάννενα, Los To-

■ ΚΛΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ Γκραν Τορίνο

Ιανύοντας την έβδομη δεκαετία της ζωής του (πλησιάζει τα 80), ο Κλιντ Ιστγουντ αποτελεί όλο και περισσότερο ένα οξιοπερίεργο και ανεπανάληπτο φαινόμενο του αμερικανικού σινεμά. Ήρωας εμπορικών ταινιών εντελώς αφιερωμένος στο σκορ (οι Γιαννιώτες προηγηθήκαν 0-1 στο ημίχρονο, όμως οι γηπεδούχοι κατάφεραν να φτάσουν στη νίκη με 2-1 στο δεύτερο μισό του αγώνα) και πολλές δυνατές μονομορφίες, όμως οι οπαδοί των δυο ομάδων επιβεβαίωσαν για μια ακόμη φορά τις καλές σχέσεις που έχουν. Οταν οι οπαδοί του ΠΑΣ σήκωσαν το πανό, οι Fentagin, οι οργανωμένοι οπαδοί του Ατρόμητου, τους χειροκόρτησαν ιπποτικά. Οι ενέργειες αυτές επιβεβαιώνουν με τον καλύτερο τρόπο τη ρήση ότι το ποδόσφαιρο είναι «το βασιλείο της ανθρώπινης πίστης και ελευθερίας».

ΥΓ2: «Κάθε θαύμα τρεις ημέρες», λέει ο λαός μας και επιβεβαιώνεται από τις εξελίξεις στο χώρο της διαιτήσας του ποδοσφαίρου. Η απομάκρυνση του Ψυχομάνη από τη θέση του αρχιδιαιτή διαφημίστηκε σαν η αρχή μια νέας σελίδας για την ελληνική διαιτησία και κατά συνέπεια για το ελληνικό ποδόσφαιρο. Η στήλη είχε δισχώρισε τη θέση της από το κλίμα ευφορίας που επικρατούσε και δεν χρειάστηκαν ποτά μερικές μέρες για να δικαιωθεί. Ο αρμόδιος για τους παρατηρητές διαιτήσας Γιώργος Μπίκας αποφάσισε το πρώτη της περισσέντες Τρίτης να κάνει αλλαγές στον πίνακα παρατηρητών, χωρίς να έχει συνεννοηθεί με την ΕΠΟ και τη Λίγκα. Ο νέος πίνακας αναφήθηκε στην ιστοσελίδα της ΕΠΟ, όμως το απόγευμα είχαμε από την ΚΕΔ/ΕΠΟ ανακοίνωση που τον «άδειαζε», με αποτελεσματικό Μπίκας να οδηγηθεί σε παραίτηση. Οι εξελίξεις αναφένονται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και περιμένουμε τις διαιτησίες του Σαββατοκύριακου για να δούμε τις νέες «ισορροπίες» στο ελληνικό πρωταθλήμα και να μάθουμε τις δύο ομάδες που θα ακολουθήσουν τον Θρασύβουλο στη Β' Εθνική. Τα πιο πονηρά παίχτησαν στην ίδια στιγμή τους οι Λεβαδειακούς και η θρησκεία και η οικογένεια.

Κατά την άποψή μας, το πολυσχιδές έργο του Ιστγουντ εκφράζει με μοναδικό τρόπο τις αμερικανικές παραδόσεις, τις πολλές πλευρές της αχανούς χώρας, την ψυχοσύνθεσή της... Μπορεί να μην έδωσε απαντήσεις, αλλά τουλάχιστον με τον τρόπο του αποδόμησε το αμερικανικό όνειρο, αμφισβήτωντας, προβληματίζοντας και εισάγοντας την έννοια της ηθικής και της αίρεσης σε «αναφισβήτητες αξίες», όπως η πατριδική, η θρησκεία και η οικογένεια.

■ ΟΛΕ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΜΑΝΤΣΕΝ Μέρες Θυμού

Μια απρόσμενη ταινία από τη Δανία ασχολείται με την αντίσταση κατά της Γερμανικής κατοχής στα 1944, όταν ο πόλεμος ήδη πλησιάζει στο τέλος του. Άν και η ταινία αναφέρεται στην αληθινή ιστορία δυο νεαρών αντιφαστών που

είναι από την ίδια ηλικία που η θρησκεία και η οικογένεια.

Η κρίση-κρίση και οι κροίσοι-κροίσοι

And the award goes to «Prisonbreak»: starring Bill Oldconstantine

Ολαρία, ολαρά, σφαίρες πέσανε στο Α...

Αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι, ο κάλυκας αυτός το όνομά σας γράφει (σύνθημα σε τοίχο)

◆ Ενδιαφέρον το αφιέρωμα στις «Κινηματογραφικές πόλεις» (Αυγή, 22.2.09).

◆ Στα άτομα («πνευματικοί άνθρωποι») που «καταδίκασαν» το συμβόλιμο του Πανούση είδαμε υπογραφές που καταδίκασαν τα «Δεκεμβριάνα 2008» και υπογραφές που είναι «δεμένες» με πλειστες οσές εξουσίες...

◆ Ανόητη διανόηση;

◆ Παραλίγο να κλα(ύ)σουμε με τις εξομολογήσεις του πρώην δεσμοφύλακα του Γκουαντάναμο (πάντα σε στυλ ταινίας για το Βιετνάμ...).

◆ Άκου Sexta, ο μαλάκας!

◆ Το θαυμάσαμε (πάλι) το ΠΡΙΝ (22.2.09): ανταρτοπόλεμος στη Γουαδελούπη (πόσο μακριά πέφτει η Γουαδελούπη?).

◆ Πάλι μπερδέψαμε τις πίτσες με τις βίρτσες (στα ΕΝΘΕΜΑΤΑ της Αυγής, 22.2.09): Μίλαμε για το άρθρο του Α. Καρίτζη που αφορά τις πίτσες (Περισσό) και την παρακείμενη του άρθρου αφίσα με τον Ι. Στάλιν, η οποία λέει κατά λέξη: «Εμπρός, να συντρίψουμε τους Γερμανούς ληστές και να τους πετάξουμε έξω από την πατριδα μας!». Και εδώ δεν υπάρχει καμμία «φρυσιολογική συνέχεια» μεταξύ Περισσού και τοτινής Σοβιετικής Ενωσης.

◆ Το περιοδικό «Οικολογείν» παρουσιάζει η ΕΠΟΧΗ (22.2.09), στο οποίο υπάρχει και κείμενο της (γνωστής και μη εξαιρετέας) ΔΗΩ...

◆ Στο ένθετο ΕΝΤΟΣ ΕΠΟΧΗΣ (Εποχή, 22.2.09) διαβάσαμε το πόνημα «Σταλινισμός: Η παιδική αρρώστεια του κομμουνιστικού κινήματος» (σελίδα 7). Στην αμέσως επόμενη σε-

λιδα ο Κ. Ρινάλντι έχει «αντιληφθεί» τι γράφει η προηγούμενη; («Πρωτοτυπίες» της ΚΟΕ).

◆ Κινήματα, Κόμματα, Εκλογές (δηλαδή Κ.Κ.Ε.) το τρίτυχο της ΕΠΟΧΗΣ για την Κωνσταντίνα, που δεν βιολεύεται «με λιγότερο ουρανό» (πίσω κότες!).

◆ Τελικά, η κατάληψη της Λυρικής Σκηνής ενόχλησε πολύ.

◆ Ο... ποιητής είναι καθαρός (στις προθέσεις του): «Να τελειώσει η σύγκρουση!... Επιβαρύνει και τους δυο λαούς... Το αποτέλεσμα των εκλογών στο Ισραήλ δείχνει πόσο επικινδυνή είναι αυτή η σύγκρουση και για το Ισραήλ... Το Εργαστικό Κόμμα έχει μόνο 13 έδρες! Πού είναι η αριστερά στο Ισραήλ; Πού είναι οι μετριοπαθείς ειρηνιστές;... Ομως υπάρχει η νέα αμερικανική κυβέρνηση που μπορεί να αντιοτρέψει αυτή τη διαδικασία... Είναι παράνοια και λάθος να πιστεύουμε ότι ένας σκληροπυρηνικός μπορεί να δουλέψει για την ειρήνη (σ.α. αναφέρεται στην παλαιστινιακή πλευρά). Αν ήταν έτσι τα πράγματα θα έπρεπε εμείς (σ.σ. οι Παλαιστίνιοι) να εκλέγουμε πάντα εξτρεμιστές!». Μερικά σημεία από αποσπάσματα συνέντευξης του Μουσταφά Μπαργούθι στο Newsweek (23.2.09) με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Πως θα δαμάσουμε τη Χαμάς». (Προσοχή: ο Μπαργούθι μιλάει για Ισραήλ, όχι «Ισραηλινό λαό»...).

◆ Η Φατάχ, το ΔΜΑ Παλαιστίνης και το ΚΚ Ιράκ ΔΕΝ θεωρούν το Μετωπο-Χαντάς του Ισραήλ σιωνιστικό. (Καλό θα ήταν να ξέραμε και το γιατί. Πάντως, πριν πολλά-πολλά

χρόνια είχαμε συζητήσει με τον νυν βουλευτή του Χαντάς και τότε μέλος της ΚΝ Ισραήλ Ντοβ Χανίν, ο οποίος εξέφραζε μια μετριοπαθή «κεντροαριστερή» θέση στο θέμα της Παλαιστίνης).

◆ «Στο όνομα της ειρήνης ισχυρίζεται ότι δρα το Ισραήλ: καταφέρνεται σοβαρά πλήγματα στην Χαμάς, θα διευκόλυνε την ειρήνη με τους «μετριοπαθείς»... η αντίσταση της Χαμάς θα την ανυψώσει αναφρίβολα στο επίπεδο του ήρωα ολόκληρου του μουσουλμανικού κόσμου» (Le Monde Diplomatique, Ελευθεροτυπία, 22.2.09).

◆ «Με πολλή χαρά υποδεχτήκαμε στην αίθουσα της Κεντρικής Επιτροπής την αντιπροσωπεία από το ΚΚ Κίνας, που πάρνει μέρος στις εργασίες του Συνεδρίου. Οπως είναι γνωστό, έχουμε στενές σχέσεις με το ΚΚ Κίνας, κάθε χρόνο ανταλλάσσουμε επισκέψεις και μας δίνεται η ευκαιρία για μια πολύ φρική συντροφική συζήτηση...» (Α. Παπαρήγα, Ριζοσπάστης, 19.2.09). Φυσικά και δεν πρόκειται για φιλοφρονήσεις αλλά για ΣΤΑΘΕΡΗ θέση συνεργασίας (δεν πα' να σκοτώνονται κατά δεκάδες οι εργάτες στα ορυχεία της Κίνας, δεν πα' να ψωφάνε από την πείνα, ο Περισσός πιστεύει εις ένα «command capitalism» πατέρα παντοκράτορα...).

◆ 20 χρόνια από την (τελική) κατάρρευση ενός ανύπαρκτου (από κάποιο σημείο και μετά) σοσιαλισμού.

◆ Παπαρήγας τα... διατροφικά συμπληρώματα (βλ. Ελευθεροτυπία, 20.2.09)

Βασιλης

μένη κυβέρνηση της χώρας καθιστώντας την ένα ιδιόμορφο προτεκτοράτο. Πριν το 1943 η όποια αντίσταση είχε πλαθητική μορφή και πήρε τη μορφή συνεργασίας δανών αξιωματικών με την Αγγλική Διοίκηση. Ήταν επόμενο ότι αυτή η άτυχη περίοδος της δανικής ιστορίας, όπου μόλις 1.500 άτομα σ' όλη τη χώρα οργανώθηκαν στην αντίσταση, θα περνούσε στην αφάνεια απασχολώντας όλο και λιγότερο τις επόμενες γενιές.

Ο Μάντσεν, έχοντας σαφή γνώση αυτής της ιστορικής περιόδου, την απομυθοποιεί με το δικό του τρόπο, παρουσιάζοντας την ιστορία των αντιστασιακών Flame και Citron περισσότερο σαν δραστηριότητα «τρομοκρατών» απέναντι σε μια σχεδόν νόμιμη εξουσία, με όλα τα χαρακτηριστικά που έχει αυτή η δράση: κατασκοπεία, δολοπλοκίες, εκτελέσεις, ρίσκα. Μόνοι εναντίον όλων. Ήταν λογικό και επόμενο ότι από τη στιγμή που απουσίαζε η μαζική ενιαία αντίσταση, η πορεία των δυο αυτών μαχητών θα έπαιρνε τον μοναχικό, χωρίς ελπίδα δρόμο που συνήθως ακολουθούν οι απόκληροι και οι παράνομοι.

Πρέπει πάντως να πούμε, ότι οι σημερινοί Δανοί ενδιαφέρθηκαν και αγκάλιασαν αυτή την άγνωστη πτυχή της ιστορίας τους. Εστω κι έτσι, έστω και καθυστερημένα, αισθάνονται την ανάγκη να γίνουν συμμέτοχοι της περήφανης στάσης κάποιων που δεν δίστασαν να θυσιαστούν σε μια χώρα και μια εποχή που λίγοι τόλμησαν να το κάνουν.

Ελένη Σταματίου

◆ COSCO GO HOME – Πουλάνε τα κερδοφόρα λιμάνια αντισταθείτε (ΟΜΥΛΕ)

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε δεσμευτεί ότι στο τωρινό θα σας έχουμε αναλυτικά για το 180 συνέδριο του τιμημένου ΚΚΕ. Αυτό γιατί δεν μπορούσαμε να ανταποκριθούμε στο πολιτικό βάρος να ασχοληθούμε ταυτόχρονα και με τα δύο συνέδρια των κομμάτων της νομιμόφρονης, σοβαρής και υπεύθυνης –απέναντι στο σύστημα– κοινοβουλευτικής αριστεράς. Μας έπεφταν ασήκωτα. Ξεκίναμε λοιπόν από την Τετάρτη, ημέρα έναρξης του συνέδριου του τιμημένου ΚΚΕ, να παρακολουθούμε ενδελεχώς τον «Ριζοσπάστη». Δυστυχώς, ο περιορισμένος χώρος που διαθέτει η στήλη μας εμποδίζει να σας κάνουμε κοινωνούς των δύω μαργαριταριών ανακαλύψαμε (τον γλυτώσατε τον ψυχίατρο). Θα σας πούμε μόνο τα πολύ βασικά.

Την Τετάρτη 18 Φεβραρίου, λοιπόν, εκστασιαστήκαμε ότι στο 180 συμμετέχει ο μεγαλύτερος αριθμός ένων αντιπροσωπειών από όλα τα τελευταία συνέδρια. Αυτό σημαίνει, στα απλά ελληνικά, ότι τα πράγματα πάνε πρίμα. Διαβάσαμε μία-μία τις αντιπροσωπειές και εκτασιαστήκαμε διπλά, όταν είδοψε ότι στο 180 του τιμημένου ΚΚΕ συμμετέχουν το ΚΚ Κίνας και το ΑΚΕΛ. Δύο κόμματα εξουσίας. Και τι εξουσίας. Το μεν στη μεγαλύτερη χώρα του κόσμου, το δε σε ένα από τα μεγαλύτερα πλυντήρια του κόσμου. Συγκινητικό. Αφού λοιπόν το ΚΚ Κίνας και το ΑΚΕΛ είναι συντροφάκια του τιμημένου ΚΚΕ, είναι και αυτά τιμημένα. Ετσι πάει. Ο λαός λέει πολύ σωστά «δείξε μου το φίλο σου να σου πω πω ποιος είσαι». Πολύ περισσότερο αυτό ισχύει όταν πρόκειται όχι απλά για το φίλο σου, αλλά για το σύντροφό σου. Στο συνέδριο, λοιπόν, του τιμημένου ΚΚΕ συμμετέχουν τα τιμημένα ΚΚ Κίνας και ΑΚΕΛ.

Πέμπτη 19/2. Πρωτοσέλιδος τίτλος του «Ριζού»: «Ξεκίνησε το 180 συνέδριο του ΚΚΕ. Σαλπίζουμε την Αντεπίθεση σε όλα τα μέτωπα». Φοβερό. Στη σελίδα 10 βρίσκουμε τον χαιρετισμό του προέδρου της Βουλής των Ελλήνων. (Ετοι τιτλοφορείται το άρθρο). Φοβερότατο. Στην 11, δηλώσεις της βουλευτικής του τιμημένου ΚΚΕ Λιάνας Κανέλλη και του Κώστα Καζάκου. Δεν βρίσκω λόγια. Στη 14 διαβάζουμε ότι η Α. Παπαρήγα είχε συνάντηση με πολυμελή –προσέξτε το αυτό– αντιπροσωπεία του ΚΚ Κίνας. Μετά τη συνάντηση, ο τιμημένος σύντροφος, μη μητρεδεύμαστε– Λου χάρο δήλωσε: «Είναι μεγάλη μας χαρά που πήραμε μέρος στο 180 Συνέδριο του ΚΚΕ και είχαμε μία πολύ καλή συνάντηση με τη συντρόφισσα Γ.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ

Καθαρά δολοφονική ήταν η επιθεση που έγινε λίγο μετά τις 10 το βράδυ της περασμένης Τρίτης στο κτίριο όπου στεγάζεται το Στέκι Μεταναστών, το Δίκτυο για τα κοινωνικά δικαιώματα και άλλες συλλογικότητες. Τα πραγματικά περιστατικά δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία γι' αυτό.

◆ Ο δράστης πέταξε τη χειροβομβίδα στο τζάμι επιδιώκοντας να το σπάσει και να πέσει στη σάλα του στεκιού μεταναστών, όπου εκείνη την ώρα γινόταν εκδήλωση του Συνδέομου Αντιρρησιών Συνείδησης, την οποία παρακολουθούσαν περίπου 35 άτομα. Το τζάμι δεν έσπασε γιατί ήταν διπλό και έτσι η χειροβομβίδα έκανε γκελ και έπεσε στη ζαρντινιέρα του πεζόδρομου της Τσαμαδού, όπου και εξερράγη.

◆ Η χειροβομβίδα ήταν αμυντική, δηλαδή ιδιάιτερα ισχυρή (οι επιθετικές είναι ασθενείς), ρωσικής προέλευσης. Επομένως, εάν έσπαγε το τζάμι και έπεφτε μέσα, θα είχαμε πολ-

τρος μια σκιά που είχαν δει λίγο πριν να πλησιάζει το κτίριο (δεν έδωσαν σημασία, αφού τόσος κόσμος μπαίνοντας εκεί καθημερινά). Στο βάθος της Τσαμαδού, περίπου γωνία με την Τοσίτσα, είδαν έναν άντρα με σκούφο να τρέχει και να στρίβει. Μερικές δεκάδες μέτρα παραπάνω επιβιβάστηκε σ' ένα σκούρο μπλε «Ρενό Μεγκάν». Ο αριθμός κυκλοφορίας, τον οποίο κατέγραψαν, είναι –σύμφωνα με την αστυνομία– ακαταχώρητος (δεν υπάρχει, δηλαδή). Ισως είναι καταχωριμένος στη λίστα των αυτοκινήτων με ακαταχώρητες πινακίδες που χρησιμοποιούν οι μυστικές υπηρεσίες.

Ποιος μπορεί να οργάνωσε αυτή τη δολοφονική ενέργεια; Δε νομίζουμε ότι καμία νεοναζιστική συμμορία θα τολμούσε να προχωρήσει σε κάπι τέτοιο. Άλλο πέτρες και μπουκάλια, όλο ρόπαλα και μαχαίρια και άλλο χειροβομβίδα σε κλειστό χώρο με σκοπό να σκοτώσει και να τραυματίσει πολλούς.

Απάτη

Ποιο είναι το επίπεδο προστασίας των ανέργων σήμερα; Ολοι γνωρίζουμε ότι είναι άθλιο. Και ως προς το ύψος του επιδόματος ανεργίας και ως προς τη διάρκεια της επιδότησης.

Μπορεί να γίνει καλύτερο το επίπεδο προστασίας των ανέργων όταν η κρίση χτυπήσει για τα καλά των ελληνικού καπιταλισμού; Με επίπεδο ανάπτυξης κοντά στο μιδέν ή και κάτω από το μιδέν το 2010, δηλαδή από έξι μέχρι 10 φορές κάτω από το σημερινό επίπεδο ανάπτυξης;

Οποιος απαντά θετικά, οφείλει να εξηγήσει από πού θα αντλήσει τα κονδύλια για να εξασφαλίσει στους πολλαπλάσιους ανέργους των επόμενων μηνών και επών τουλάχιστον το επίπεδο παροχών των σημερινών ανέργων. Ενα επίπεδο εξ ορισμού άθλιο, που όμως στις συνθήκες που διαμορφώνονται θα είναι πιο άθλιο, δεδομένου ότι θα μεγαλώσει η μακροχρόνια ανεργία (δηλαδή θα μειωθούν οι πιθανότητες ανεύρεσης άλλης εργασίας από τον άνεργο), ενώ θα αδυνατίσει και η δυνατότητα της εργατικής οικογένειας να συντηρήσει τα άνεργα μέλη της.

Οι ίδιες οι υπηρεσίες της ΕΕ εκτιμούν ότι μόνο μέσα στο 2009 θα πεταχτούν στην ανεργία επιπλέον 3,5 εκατομμύρια εργαζόμενοι. Οι πολιτικοί εκπρόσωποι της ΕΕ, οι υπουργοί Οικονομίας, αποφάσισαν σε πρόσφατη συνεδρίαση του Ecofin να δώσουν ως κατεύθυνση στα κράτη-μέλη την εκ περιτροπής εργασία. Είναι ένας τρόπος για να μοιράσουν την ανεργία και την εργασία στο σύνολο των εργαζόμενων, ώστε να αποφύγουν την κοινωνική πίεση. Παράλληλα, όλες οι μέχρι τώρα αποφάσεις των κοινωνικών οργάνων αποκαλύπτουν εμμονή στη «δημοσιονομική πειθαρχία», στο πλαίσιο της οποίας θα επιτραπούν μόνο μικρές παρεκκλίσεις.

Τι σημαίνει αυτό; Οτι δεν έχουν καμιά διάθεση να αναπροσαρμόσουν την πολιτική τους έναντι των ανέργων, να υποχρεώσουν τις επιχειρήσεις να μην προβούν σε απολύτες, να δώσουν μεγάλα κονδύλια από τους κρατικούς προϋπολογισμούς για την προστασία των ανέργων. Επομένως, ότι περί του αντιθέτου ακούγεται είναι σκέπτη απάτη.

Απάτη είναι όσα λέει ο Καραμανλής περί «φροντίδας για τους οικονομικά ασθενέστερους συμπολίτες μας». Απάτη είναι όσα λέει ο Παπανδρέου περί «κράτους προνοιας». Στην καλύτερη περίπτωση αναφέρονται σε κάποια βοηθήματα φιλανθρωπικού τύπου, τα οποία όμως δε μπορούν να ισοσκελίσουν την απώλεια του μισθού και του μεροκάματου, την επιμήκυνση του χρόνου κατά τον οποίο ο νέος και η νέα δε μπορούν να βρουν δουλειά.

Τι δεν είναι απάτη; Δεν είναι απάτη η κατεύθυνση για «αναδιαρθρώσεις» και «απελευθέρωση των αγορών» (με εξέχουσα την αγορά εργασίας), που επαναλαμβάνεται συνεχώς σε όλες τις αποφάσεις των κοινωνικών οργάνων. Η κρίση είναι καταστροφική, όμως για το κεφάλαιο συνιστά επίσης και μια ευκαιρία για αντεργατική ανασυγκρότηση των εργασιακών σχέσεων, ώστε στη φάση της αναζωγόνησης περισσότερο σε όλες τις αποφάσεις των κοινωνικών οργάνων. Η μάχη δεν γίνεται μόνο για το σήμερα, αλλά και για το αύριο.

Να γιατί έχει σημασία η ανάπτυξη του αγορά από τώρα, με αιχμή την πάλι κατά των απολύτεων, για την υπεράσπιση των θέσεων εργασίας και των εργασιακών σχέσεων και για την αποτελεσματική προστασία των ανέργων, που έτσι κι αλλιώς θα πολλαπλασιαστούν.

Το ερώτημα είναι πώς φανταζόμαστε αυτή την πάλη και με τι «εργαλεία» μπορεί να τη δώσει η εργατική τάξη, για να είναι στοιχειωδώς αποτελεσματική. Σ' αυτό το διπλό ερώτημα δε χωρούν πολλές απαντήσεις: στις συνθήκες της κρίσης αυτή η πάλη δε μπορεί να είναι ένας ειρηνικός περίπατος βγαλμένος από την... παράδοση, ούτε να διεξαχθεί με «εργαλείο» το αστικό-γραφειοκρατικό συνδικαλιστικό σύστημα.

Π.Γ.

Δεν θα μας τρομοκρατήσουν

λούς νεκρούς και τραυματίες. Μια αμυντική χειροβομβίδα παράγει περίπου 80 θραύσματα. Είναι χαρακτηριστική η εικόνα που ειδαμε στην Τσαμαδού. Ο τοίχος του κτηρίου του Δικτύου σε ύψος περίπου 2 μέτρων είναι λες και τον γάζωσαν με αυτόματο όπλο. Το καφέ «Αθήναιον», που βρίσκεται ακριβώς απέναντι, έχει περισσότερες από 10 τρύπες από θραύσματα στα τζάμια του. Ευτυχώς που και αυτά τα τζάμια ήταν διπλά και έτσι κανένα θραύσμα δεν πέρασε μέσα, όπου την ώρα της επίθεσης κάθονταν περισσότερες από δέκα άτομα. Η μεγάλη τζαμένια εξώπορτα της πολυκατοικίας δίπλα στο «Αθήναιον» έσπασε και κατέρρευσε. Επίσης, τζάμια έσπασαν και στα διαμερίσματα του πρώτου ορόφου, πάνω από το «Αθήναιον».

Είναι, λοιπόν, καθαρά θέμα τύχης το ότι δεν θρηνήσαμε θύματα, είτε μέσα στο Στέκι Μεταναστών έίτε στο απέναντι κτίριο. Αυτοί που πέταξαν τη χειροβομβίδα δεν ήθελαν απλά να τρομοκρατήσουν, ήθελαν να σκοτώσουν και μόνο από τύχη δεν τα κατάφεραν.

Ο Γιώργος Κοσμάς και δυο ακόμη άτομα, μόλις άκουσαν την έκρηξη πετάχτηκαν από το «Αθήναιον» και στράφηκαν

Εδώ υπάρχουν «πλάτες» και αυτές πρέπει να αναζητηθούν στον κρατικό μηχανισμό. Ξέρουμε, άλλωστε, πολύ καλά, ότι όπως οι διάφορες νεοναζιστικές συμμορίες αποτελούν παρακολούθημα της Ασφαλείας, διάφορες άλλες εθνικιστικές-μιλιταριστικές συμμορίες (πατροπαράδοτοι «εθνικόφρονες», χωρίς την εθνικοσιαλιστική πατίνα) αποτελούν παρακολούθημα της ΕΥΠ. Αρκεί να θυμηθούμε την υπόθεση της ΜΑΒΗ και την καταδρομή την ενέργεια σε αλβανικό εδαφος, όπου σκότωσε φαντάρους την ώρα που κοιμούνταν, και είχε πλήρη κάλυψη από το ελληνικό κράτος.

Ο λόγος αυτής της αναβαθμισμένης δολοφονικής δράσης; Οχι λόγος, αλλά λόγοι. Ειδικά μετά τη σαρωτική νεολαϊστική εξέγερση του Δεκέμβρη και τα ένοπλα χτυπήματα του Επαναστατικού Αγώνα και της Σάχτης Επαναστατών έχει δημιουργηθεί ένα κλίμα που ζητά από το κράτος να προχωρήσει σε ριζικά μέτρα καταστολής, χτυπώντας χώρους αφιερωμένους στην εργασία, οι οποίοι θεωρούνται «κοτήριγμα της τρομοκρατίας» (μην ξεχνάμε ότι «τρομοκρατία» βαφτίστηκε και η βία του Δεκέμβρη). Υπουργοί της κυβέρνησης, στελέχη του ΠΑΣΟΚ (με προεξάρχοντα τον ίδιο τον

Παπανδρέου), το ΛΑΟΣ, τηλεαστέρες και τηλεμαΐντανοί, ζητούν εν χορώ, η κάθε πλευρά με τη δική της φρασεολογία, την «πάταξη της ανομίας», την κατάργηση του πανεπιστηματικού ασύλου, τη μετατροπή των Εξαρχείων σε «υγειονομική ζώνη». Σε ρόλο ιδεολογικού βοηθού, ο Περισσός καταθέτει τη δική του συμβολή σ' αυτό το μαύρο μέτωπο.

Μια ενέργεια η οποία «έρχεται από το μέλλον», όπως εύστοχα επισημάνθηκε στη μαζικότατη συνέλευση που έγινε την Τετάρτη το βράδυ στο Πολυτεχνείο. Το σύστημα οσμίζεται τους κοινωνικούς κραδασμούς, η κρίση μεγαλώνει την αντουχία του και κάποιοι μηχανισμοί του αντιδρούν ανακλαστικά, ενστικτώδικα. Δεν ξέρουμε τους φυσικούς αυτουργούς του εγκλήματος, ξέρουμε όμως τους τρόπους που έχουν γίνει στο παρελθόν για τη σχέσεις της ΚΥΠ με τις διάφορες εθνικοφασιστικές συμμορίες που (κακώς) αποκα